

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

12. SRPNA 2012

Z obsahu:

Ztracené ovce

Promluva Benedikta XVI.
při modlitbě Anděl Páně
22. července 2012
- strana 2 -

Zázrak ve městě Mosta na Maltě před 70 lety

Erich Maria Fink
- strana 4 -

Má každý člověk povolání?

- strana 6 -

Edith Steinová

Sestra Dorothea Bertl
- strana 7 -

Maria z Nazareta

Leonardo Triggiani
- strana 8 -

Modlil se za mne a za moji dcerušku

Maria Luzzi
- strana 9 -

Uzdravení muslimského parašutisty

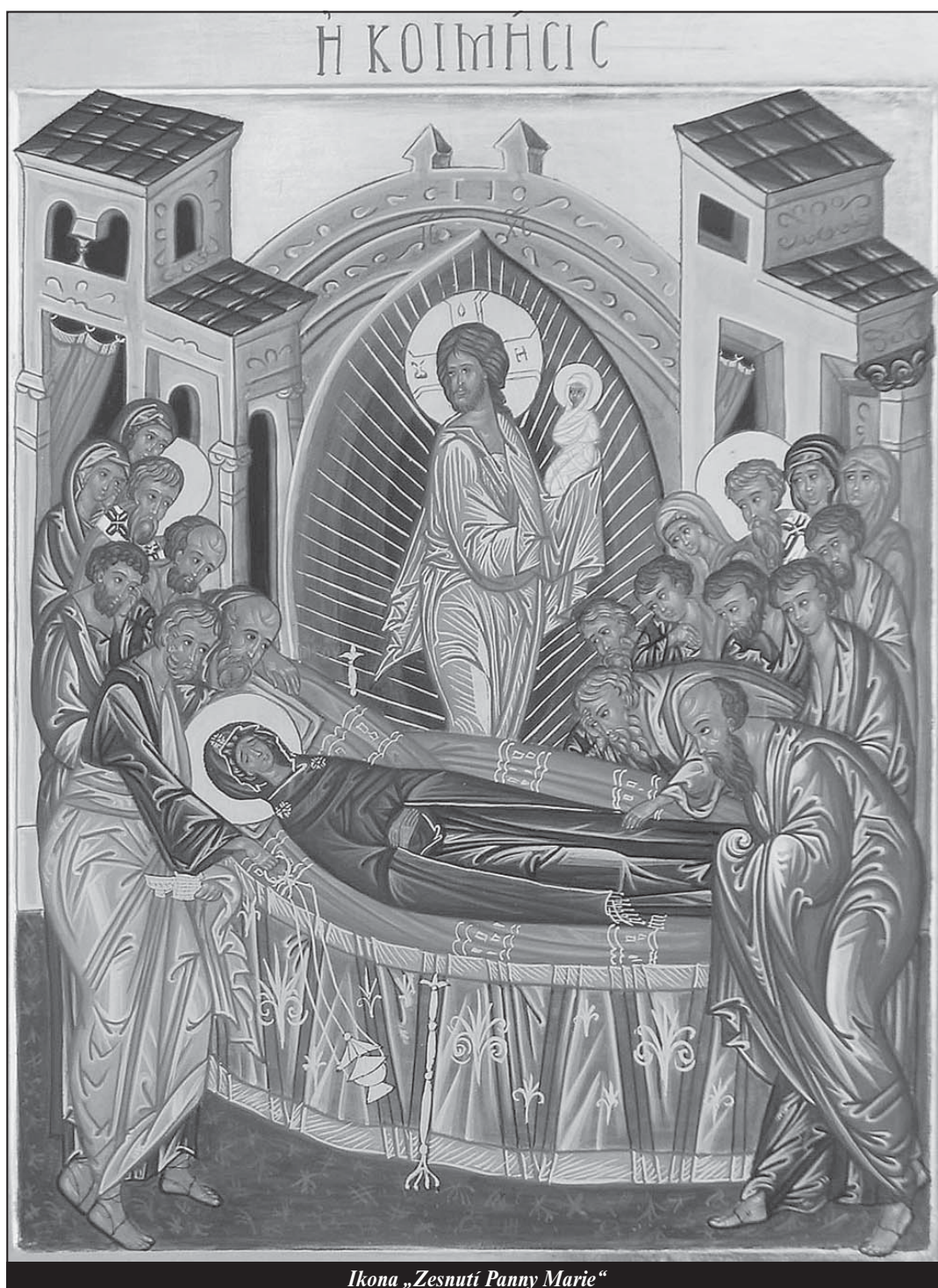
- strana 10 -

Černá Madona v Oropě

- strana 10 -

Svatá Markéta z Cortony

- strana 11 -

Ikona „Zesnutí Panny Marie“

Editorial

Oslava nebeských narozenin Panny Marie patřila od pradávna k vrcholům mezi všemi mariánskými slavnostmi. Pod různými názvy se s ní můžeme setkat na Východě i na Západě již před koncilem v Efezu (r. 431). Vstup Panny Marie do nebeské slávy se od počátku netýkal pouze její duše, ale i jejího svatého těla, které nemohlo poznat porušení, nýbrž bylo vzkříšené znovu slavně spojeno s oslavenou duší. Svatý papež Sergius I. (687–701), kterému vděčíme za zařazení modlitby Agnus Dei do římského kánonu, zavedl také tři velká liturgická procesí, a to o svátcích Narození Páně, Očišťování Panny Marie a Nanebevzetí Panny Marie. Oslava tohoto starobylého svátku tak ještě více zvýšila svůj lesk. Velké přípravné kající procesí se konalo již ve vigílii svátku. Vycházelo od Hadriánova chrámu, kde se shromáždili věřící, aby pak za zpěvu antifon a hymnů se svícemi a světly směřovali do památné baziliky Santa Maria Maggiore. V době, kdy se po příchodu do baziliky papež oblékal do mešních rouch, zpívali věřící skloněni s tváří k zemi podobně jako na Bílou sobotu litanie a jednotlivé invokace opakovali třikrát. Pak následovala noční pontifikální mše svatá.

V 10. století byl obřad dále obohacen. Papež vstoupil v předvečer svátku bosý spolu s kardinály do kaple sv. Vavřince v Lateráně a vystavil za slavnostního zpěvu vzácný obraz, a to nikoliv obraz Panny Marie, ale Božského Vykupitele, který byl zachráněn z Konstantinopole za obrazoboreckých bouří a těšil se v Římě nesmírné úctě. Tento Kristův obraz pak procesí neslo městem a konalo zvláštní dojemné zastávky na místech, kde dříve křesťané prolévali svou krev. V chrámě Santa Maria Nuova se konaly jitřní hodinky a pak průvod pokračoval do Santa Maria Maggiore. Vigílijní průvod s ob-

razem Vykupitele měl připomínat slavné setkání Panny Marie nanebevzaté se svým božským Synem.

Z těchto oslav se už nezachovalo nic, jednak proto, že již dávno nemáme onoho kajícího ducha. A pak: dnešní teologové by pro takovou oslavu sotva měli pochopení a pokládali by dokonce za svou povinnost „zastat“ se Božího Syna, který by jim připadal „zastíněný“ takovou mariánskou oslavou, která připomíná obřady velikonoční noci.

Kdo z nás si však může dovolit zvažovat, co pokládá Ježíš Kristus, Syn Panny Marie, pro svou Matku za přiměřené, a co za přehnané? Co vůbec víme o skutečném nejintimnějším vztahu, jaký choval Bůh a Člověk ke své nejmilovanější Matce? (Kdo z nás by se cítil dotčen chválami na adresu své vlastní matky?) O tom, jak smýšlí Pán o své Matce, máme k dispozici zcela ojedinělý zdroj informací. Jsou to informace doslova z první ruky (viz *Kým je pro mne Maria* na str. 13). Stačí je číst s náležitou úctou a pokorou.

Umíme být k dřívějším obyčejům kritičtí, ale máme vůbec proč pokládat se za poučenější a informovanější než dávní otcové a papežové? Odkud máme informace, které oni neměli? Takovým „nově objeveným zdrojem“ pro nás jsou ve skutečnosti plody protestantské hereze a z ní vyplývající filosofické proudy a teorie všeho druhu. Tak jako se někteří moderní teologové dívají na své dávné předchůdce jako na „nepoučené“, tak by se na oplátku oni s velkým podivem dívali na argumenty mnohých našich současníků.

Existuje jedna slavná mariánská antifona, která byla známa už před rokem 700:

„Raduj se, Panno Maria, ty jsi sama potřela všechny bludy na celém světě.“ Dokonalá víra a dokonalá poslušnost Panny
Dokončení na str. 12

Ztracené ovce

Promluva Benedikta XVI.

při modlitbě Anděl Páně 22. července 2012

Drazi bratři a sestry, Boží slovo nám předkládá tuto neděli jedno ze základních a uchvacujících témat Bible: připomíná nám, že Bůh je Pastýř lidstva. To znamená, že Bůh chce být našim životem, chce nás vodit na dobré pastviny, kde se můžeme nasytit i odpočívat; nechce, abychom se ztratili a umřeli, nýbrž abychom dospěli k cíli své cesty, kterým je právě plnost života. To je něco, co každý otec a každá matka přeje svým dětem: dobro, štěstí, seberealizaci. V dnešním evangeliu se nám Ježíš představuje jako Pastýř ztracených ovcí izraelského domu. Jeho pohled na lid je, tak říkajíc, „pastorační“. V evangeliu této neděle se např. říká, že *když vystoupil z lodí, viděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře, a začal je poučovat o mnoha věcech* (Mk 6,34). Ježíš se vtěluje jako Bůh Pastýř svým způsobem kázání a svým dílem, svou starostlivostí o nemocné a hříšníky a ty, kteří jsou „ztraceni“ (srov. Lk 19,10), aby je přivedl do bezpečí, do Otcova milosrdenství.

Mezi ztracenými ovce, které Ježíš přivedl k záchraně, je také žena jménem Marie, původem z vesnice Magdala u jezera Galilejského, nazvaná proto Magdaléna. Na dnešek připadá v liturgickém kalendáři její liturgická památka. Evangelista Lukáš říká, že Ježíš z ní vyhnal sedm zlých duchů (srov. Lk 8,2), tj. uzdravil ji od úplné posedlosti ďáblem. V čem spočívá toto úplné uzdra-

vení, které Bůh působí skrze Ježíše? Spočívá v úplném, pravém pokoji, plodu smíření osoby se sebou ve všech jejích vztazích: s Bohem, s druhými, se světem. Zlý se opravdu snaží zničit Boží dílo, zasévat do lidského srdce rozdělení mezi duší a tělem, mezi člověkem a Bohem, do vztahů meziosobních i mezinárodních, mezi člověka a stvoření. Zlý zasévá válku; Bůh tvoří mír. Jistě, jak říká sv. Pavel, *Kristus je náš pokoj, obě části spojil v jedno a zboural přehradu, která je dělila, když na svém těle zrušil nepřátelství* (Ef 2,14). Aby uskutečnil toto dílo radikálního smíření, musel se Ježíš, Dobrý Pastýř, stát Beránkem, Beránkem Božím, *kteří snímá hříchy světa* (Jan 1,29). Jen tak se mohlo uskutečnit úžasné zaslíbení žalmu: *Jeho dobrota a věrnost mě budou provázet po všechny dny mého života, budu přebývat v Pánově domě na dlouhé, předlouhé časy.* (Ž 23,6)

Drazi přátelé, tato slova rozechvívají naše srdce, protože vyjadřují naši nejhlubší touhu, říkají to, k čemu jsme stvořeni: pro život, život věčný! Jsou to slova toho, kdo jako Marie Magdaléna zakusil Boha ve svém vlastním životě a poznal jeho pokoj. Slova, která nikdy nebyla pravdivější než v ústech Panny Marie, která již žije navždy na nebeských pastvinách, kam ji zavedl Beránek Pastýř. Maria, Matko Krista, našeho pokoje, oroduj za nás!

Bollettino Vaticano 22. 7. 2012
Překlad -lš-

SETRVALÝ STAV?

Kardinál Raymond Burke, prefekt Apoštolské signatury, si stěžuje na trvalý odpor k tradičnímu mešnímu ritu. Je třeba ještě mnoho vykonat pro zpřístupnění tradiční liturgie všem věřícím. Odpor přichází zevnitř církve. Někteří lidé tím chtějí vyjádřit svůj protest proti Svatému otci.
Kath-net

Tvé místo je opět mezi Ježíšovými posluchači. Budeš svědkem další části velkého kázání, ve kterém Pán ohlašuje svůj největší dar, který pro nás chystá. Pros Ducha Svatého, aby připravil tvou mysl i tvé srdce. Je toho dnes obzvláště zapotřebí, protože společnost, ve které se dnes nacházíš, nebude božskému Mistru příznivě nakloněna.

Ještě dříve, než může Pán promluvit, zvedá se proti němu hlasité reptání a nevole. Co se jim tak nelíbí? Cítí se pohoršeni jeho ujistěním, že On sám je chléb, který sestoupil z nebe.

Nemohou se vyrovnat se skutečností, že tento člověk, který tak dlouho žil mezi nimi, pracoval zde jako oni, má tak zvláštní poslání. Dobře si všimni, že nepřipravenost a pýcha dokážou obrátit Pánova slova v jejich pravý opak. Boží Syn tu mluví o tom, jak se k nim Bůh pokorně snižuje, když k nim sestupuje, a oni se bouří, jako by se před nimi povyšoval. Cítí se poníženi tím, že se jim dostává tak velkého významání.

Nereptejte mezi sebou. Nedej se strhnout náladami, kterým podléhá tvoje zaslepené okolí. Nezvedej svůj hlas proti Božím slovu ani tehdy, když se tvá omezená přirozenost cítí dotčena. Uklidni své city vědomím, že Ježíš k tobě nepřichází nikdy s ničím jiným než s dary své lásky, i když to zatím nedokážeš pochopit. Nechej ho domluvit a dej dozrát jeho slovům ve svém srdci ve světle Ducha Svatého. Pán ti právě chce sdělit, že Boží Syn se pokoří ještě mnohem více, než když přijal lidské tělo z Marie Panny. Přiblíží se k tobě v podobě ještě chabřejší a ubožejší. Přijmi jednou provždy skutečnost, že Boží láska bude vždy nekonečně přesahovat všechno, co jsi schopen pochopit, a že tedy její tajemství zůstanou pro tebe neproniknutelná. Chce-li nekonečný Bůh vstoupit do svého ubohého tvora, nemůže tomu být jinak. Nikde však nemůžeš najít větší jistotu, než jakou je jeho slovo. Důvěřuj Tomu, který tak odvážně důvěřuje tobě.

Pán velmi dobře zná tvoji nedostatečnost, a proto jí přichází na pomoc. Chce ti umožnit, abys již nyní přijímal to, čím budeš jednou žít celou věčnost. Uvěř jeho ujistěním, že bez jeho milosti nejsi schopen ničeho. I k tomu, abys mohl naslouchat jeho slovu, potřebuješ milost, Otcovo světlo. Nemůžeš Ježíše najít a přijmout sám. Musíš se podvolit Otcovi, aby tě naučil k němu přistupovat. Jsme příliš narušeni svým věčným vnitřním reptáním. Nemá-li jeho láska vyznít naprázdno, nezbyvá mu, než aby tě k němu doslova *přitáhl*. Musíš se podvolit jeho milosti, která tě chce vyvést z temnot domýšlivé nevědomosti a tvrdošijné pochybnosti, abys uvěřil, že světské předsudky a tvé špatné návyky ti neprospívají, ale jediné ubližují.

Víra a chléb života

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Kdo přichází ke mně,
nikdy nebude hladovět.*

Přiznej sobě i jemu, že oběti, které máš přinést, abys splnil své úkoly, ti připadají nad tvé síly. Je třeba, abys pozvedl svůj zrak nad všechna břemena, která ti tvoje zhýčkanost jen zveličuje, a podíval se na vítězství, která máš dobýt, a to jedině ve světle Otce, který dává Synovu příkladu tak strhující přitažlivost. Když uvěříš a předložíš Otcovi upřímně svůj dobrý úmysl, ochotu k poslušnosti, On sám tě dovede ke svému Synu. V tom je smysl celého jeho díla, které má na zřeteli jedině: abys získal bezpečně věčný život.

Věčný život však vyžaduje pokrm, po kterém se neumírá. Takový *chléb života* není pouhá výživa, ale sám *život*. Zmobilizuj všechnu svou víru, protože jen skrze ni budeš moci přijmout toto Ježíšovo tajemství. Nemůžeš se už opírat o uspokojení, které hledá tvůj rozum, ale o důvěru v moudrost a lásku Boha – člověka. Neboj se tajemství, vždyť právě ona jsou tím největším darem. Ježíš prohlašuje, že ti bude nejen dávat tento chléb života, ale zjevuje ti jeho podstatu, že tímto chlebem je On sám.

Skloň se v hluboké pokoře a účt před moudrostí a dobrotou Božího Syna, která se nevyčerpává tím, že hledá, co by nám dala za pokrm, ale hledá způsob, jak by nám dokonale a skutečně, nikoliv pouze symbolicky či v náznaku, darovala sama sebe. Bůh s ohledem na naši lidskou přirozenost zvolil cestu pokrmu a nápoje, ale za těmito způsoby se skrývá skutečnost, která nekonečně přesahuje všechno, co si pod nimi můžeme představit.

Boží vynalézavost jde však ještě nekonečně dále. Až Bůh bude v tajemném pokrmu lásky rozdávat sám sebe, bude tím nejen živit a sytit ty, kteří ho budou požívat, ale bude tímto sebesdílením *přinášet oběť za život světa*. Jestliže hledáš způsob, jak se mu odvděčit za dar jeho *pokrmu*, pamatuj, že On sám touží po jednom: aby sis ovoce jeho daru nenechával pro sebe, ale připojil se *k jeho oběti za život světa*, abys *napodoboval Boha jako jeho milované dítě, žil v lásce a vydal se s ním zcela v oběť Bohu velmi příjemnou*.

Okuste a vize, jak je Pán dobrý, pohledte k němu, ať se rozveselíte!

Bratr Amadeus

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 19,4–8

Eliáš šel na poušť asi den cesty. Šel si sednout pod jednu kručinku, přál si smrt a zvolal: „Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové!“ Lehl si a pod tou kručinkou usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň, jez!“ Podíval se, a hle – u jeho hlavy chléb upečený na rozžhaveném kameni a džbán vody. Najedl se a napil a znovu usnul. Hospodinův anděl se vrátil podruhé, dotkl se ho a řekl: „Vstaň a najez se, neboť cesta by pro tebe byla příliš dlouhá.“ Vstal, najedl se a napil a šel v síle toho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu.

2. čtení – Ef 4,30–5,2

Bratři! Nezarmucujte svatého Božího Ducha, který vám vtiskl svou pečeť pro den vykoupění. Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhání a všechny druhy špatnosti. Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jako i Bůh odpustil vám pro Kristovy zásluhy. Ano, napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a zcela vydal sebe za nás jako dar v oběť, vůni Bohu velmi příjemnou.

Evangelium – Jan 6,41–51

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: »Sestoupil jsem z nebe?« Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: »Všichni budou vyučeni od Boha.« Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Zázrak ve městě Mosta na Maltě před 70 lety

„Katolická prahornina“

Malta patří ke „katolickým prvorohám“ Západu. 98 % obyvatel jsou katolíci, zbývající 2 % tvoří libyjští muslimové. Velká část pokřtěných se i dnes účastní náboženského života. Náboženství a politika zde jdou ruku v ruce, takže katolická církev má takřka charakter státního náboženství. Potraty jsou stále zákonem zakázány. Rozvod byl na základě lidového hlasování povolen 29. května 2011. I přes odpor biskupů se těsná většina vyslovila pro nový zákon. Neznámá to odpad obyvatel od katolické církve. Projevu se tak krize mezi mladou generací. V posledních patnácti letech vzrostl desetinásobně počet nemanželských dětí, protože mnozí mladí mají strach z doživotního závazného svazku.

Na základech svatého Pavla

Náboženská a národní identita Maltanů se opírá především o historické spojení s Apoštolem národů, svatým Pavlem. Podle zprávy ze Skutků apoštolů (27,12–28,10) zde sv. Pavel prožil při cestě z Jeruzaléma do Říma námořní katastrofu. Během svého dalšího krátkého pobytu na tomto ostrově zanechal působivé svědectví o výkupné síle evangelia. Připomíná to velký pomník na strmém útesu na severozápadu hlavního ostrova, na místě, kde posádka přistála. Celý záliv nese jeho jméno stejně jako mnoho kaplí a kostelů na třech obývaných maltézkých ostrovech. Několik kilometrů jižněji je kostelík sv. Pavla, který nese název *San Pawl Milqi* a má označovat místo, kde se apoštol setkal s náčelníkem ostrova jménem Publius, jehož otce uzdravil z horečky (Sk 28,7). Archeolo-

gové opravdu našli pod kostelem základy římského venkovského domu. Jiným příkladem je kostel sv. Pavla v La Vallettě, hlavním městě Republiky Malta. Je zde velká relikvie ruky sv. Pavla a milník od Tří fontán v Římě, kde byl Pavel údajně popraven.

Dědictví maltézkého řádu

Jméno La Valletta poukazuje na druhý kořen, který není bez vztahu k náboženskému životu Maltanů pochopitelný. Jsou to dějiny známého maltézkého řádu, vlastně řádu johanitů, tedy Řádu sv. Jana z Jeruzaléma, Rhodu a Malty. Řád vznikl v roce 1099 po dobytí Jeruzaléma při první křížové výpravě. Po zániku křížáckého státu přeložil řád své sídlo roku 1306 nejdříve na ostrov Rhodos a v roce 1530 na Maltu. Odtud pochází jejich pojmenování rhodští a později maltézští. Španělský král převedl skupinu ostrovů, která byla od 9. do 11. století pod arabskou nadvládou, pod správu maltézkých rytířů. Jejich velmistr Jean Parisot z Valletty založil roku 1566 La Vallettu jako pevnostní město proti osmanským útokům, a tak uchránil město především při velkém

Socha sv. apoštola Pavla na Maltě

obléhání roku 1567. Svrchovaný maltézký řád zůstal u moci 200 let, až se musel podrobit roku 1798 francouzským revolučním oddílům pod vedením Napoleona. Ještě dnes má státu podobný statut, i když nevznáší vůči Republice Malta žádné územní nároky.

Britská kolonie, 2. světová válka

Proti pustošení napoleonských vojsk povolali maltézští povstalci na pomoc Brity. V roce 1800 přišla na ostrov britská vojenská posádka a v roce 1814 dohodou uzavřenou v Paříži obdržela Velká Británie ostrov jako svou korunní kolonii. Teprve v roce 1964 přiznala Maltě samostatnost, ta však zůstala ještě deset let členem Commonwealthu. Dne 13. prosince 1974 vyhlásila Malta parlamentní republiku a odloučila se definitivně od Britského společenství národů.

Během 2. světové války se pro ostrovní stát příslušnost k Velké Británii stala velkým břemenem. Z přístavů zabraňovala Velká Británie zásobování německé armády v Africe. Tak se Mal-

ta ocitla mezi dvěma frontami. Po několik let docházelo ke krutým bojům o malou zemi. Svůj první letecký nálet zažila Malta 11. června 1940. To byl počátek 3300 protileteckých poplachů a během 2,5 roku došlo k 2000 leteckým útokům. Na území 28 × 13 km dopadlo 17 000 tun bomb. Více než 1500 lidí přišlo o život a 2000 osob bylo těžce zraněno. Více než 30 000 budov bylo zničeno.

V bezprostřední blízkosti mariánské svatyně Mellieha se nachází dodnes vstup do protileteckého krytu z doby 2. světové války. Chodby dlouhé několik kilometrů jsou vytesány v bílých skalách a slouží dnes jako muzeum. Protože jsem přišel jako kněz, nepotřeboval jsem vstupenku. A když se odpovědní dověděl, že jsem Němec, snažil se mi všechno vyložit a ukázat co nejpodrobněji. Nedá se vypovědět, jaké utrpení způsoboval nacistický režim nevinnému obyvatelstvu ostrova. Byl jsem hluboce otřesen a nesmírně jsem se styděl. Mlčky a s úctou jsem procházel tímto zvláštním památkem. Tehdejší guvernér Malty, britský důstojník William George Shedden Dobbie, obdržel 25. května 1941 hlášení: „Vaše historické památky, vaše kostely a katedrály budou zničeny a zpusťovány barbary.“ A skutečně, nacisté se nespokojili s tím, že připravili o život co nejvíce lidí. Zapřísáhli se, že celý ostrov změni v trosky a navždy zničí jeho krásu.

Náboženská horlivost britského guvernéra

Guvernér Dobbie byl přesvědčený křesťan a chápal svou vojenskou dráhu, kterou vykonával od mládí, jako volání „vstoupit do Božích služeb“. Vyprošoval si od Pána vedení při svých podnikcích, pravidelně se hlasitě u stolu před přítomnými modlil a svým oddílům rozdával Bibli a poukazoval vojákům na Božeho Syna, který za nás umřel na kříži. Tím si získal srdce Malté-

Chrám Nanebevzetí Panny Marie v Mostě (Malta)

zanů. Odpovídalo jejich náboženskému citění, jak se vytvářelo během dějin při jejich obranném boji proti islámu. Odvážný způsob, jakým se Dobbie hlásil k Ježíši Kristu, hodnotilo obyvatelstvo kladně, i když guvernér nebyl katolík, ale anglikán.

Polní maršál William Edmund Ironside, tehdejší šéf generálního štábu, nabídl v dubnu 1940 Dobbie, který byl již v důchodu, místo guvernéra a vrchního velitele na Maltě a Dobbie funkci okamžitě přijal. Ale již za několik týdnů po pádu Francie mu bylo jasné, že si nemůže dělat žádné naděje na pomoc Velké Británie. Velitel generálního štábu, který byl rovněž nábožensky založený, mu poslal dálnopis: „Osobně od šéfa generálního štábu: Deuteronomium 3,22.“ Tento verš zní: „Nebojte se jich, protože Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás.“ Dobbie vydal ihned denní rozkaz tohoto znění: „Rozhodnutí vlády Jeho Veličenstva bojovat až do konečného vítězství nad našimi nepřáteli přijali především na Maltě s uspokojením. Je možné, že jsou před námi těžké časy, ale ať budou jakkoliv obtížné, vím, že odvaha a rozhodnost všech, kdo jsou ve službě, nezakolísá a s Boží pomocí udrží pevnost. Vyzývám proto všechny důstojníky a vojáky, aby pokorně hledali pomoc Boha a v důvěře k němu neohroženě plnili své povinnosti.“

Kříž Svatého Jiří celému ostrovu

Dobbie však nejen vyzýval k důvěře v Boha. Budoval neprodleně nezbytná obranná zařízení, která se nacházela v bezútesném stavu. Jako protiletectký kryt pro obyvatele dal vyrazit 20 km dlouhý tunel ve vápencové skále a organizoval civilní obranu. Nakonec se stalo něco neuvěřitelného: Němci Maltu nedobýli. V létě 1942 zastavili nacisté své bombardování. Britský král Jiří udělil všemu obyvatelstvu již 15. dubna 1942 Kříž Svatě-

KRITIKA NENÍ DISKRIMINACE

Španělský soud odmítl žalobu levicových politiků a homosexuálů proti biskupovi J. A. Reigovi Plá, který ve své velkopáteční promluvě kritizoval homosexuály. Soudce prohlásil: „Biskupova slova vyjadřují kritický pohled na homosexualitu. Když jsou správně chápána, nepůsobí homosexuálům žádnou škodu a nejsou výzvou k diskriminaci. Biskup poukazuje na naku církve a jeho výroky jsou proto chráněny zákonem o náboženské svobodě.“

KŘEST ZMĚNIL SITUACI

V Prineville se jeden Američan nakazil od kočky hlízovým morem, několik týdnů s lékaři bojoval o život. Když lékaři případ vzdali a pacient ležel v bezvědomí, chtěli ho příbuzní večer před smrtí pokřtít. Umírající se ráno po křtu probudil veselý jako dítě. Nyní je už schopen s pomůckou chůze. Jeho žena prohlásila, že budou muset znovu promyslet svůj vztah k církvi.

Kath-net

ho Jiří za statečnost při německých a italských vzdušných náletech za 2. světové války. Tento řád byl zaveden 24. září 1940 jako nejvyšší civilní vyznamenání za statečnost ve Spojeném království. Krátce nato byl Dobbie pro úplnou vyčerpanost zproštěn své funkce a po návratu do Velké Británie byl poctěn nejvyšším vyznamenáním, Řádem sv. Michaela a Jiřího „Knight Grand Cross“.

Pohled na náboženské založení bývalého guvernéra Malty nemá vyznít jako nějaké svatořečení, ani zde není řeč o nějakém militarismu. Dnešní sekularizované společnosti může připadat takový profil důstojníka jako sporný. O to více však bychom měli zachovat svědectví a památku tohoto muže. Tvoří významný kámen v mozaice

obrazu o mimořádné roli Malty, jakou sehrála za druhé světové války. Musíme uznat, že Bůh na zcela vážný postoj víry a veřejné vyzývání jasně odpověděl mocnou pomocí shůry. To se netýká jen historických událostí, ale může to být pro nás povzbuzením pro přítomnost i budoucnost. Boží záchranná moc i dnes může zcela samozřejmě zasáhnout do společenského a politického života.

Čtvrtá největší chrámová kopule světa

Na tomto pozadí se může dívat i na to, jak byl ušetřen ve městě Mosta chrám a věřící, kteří v něm byli shromážděni, při jednom leteckém útoku v roce 1942. Událost se obecně označuje za „zázrak z Mosty“. Nebyl to jistě zázrak v přís-

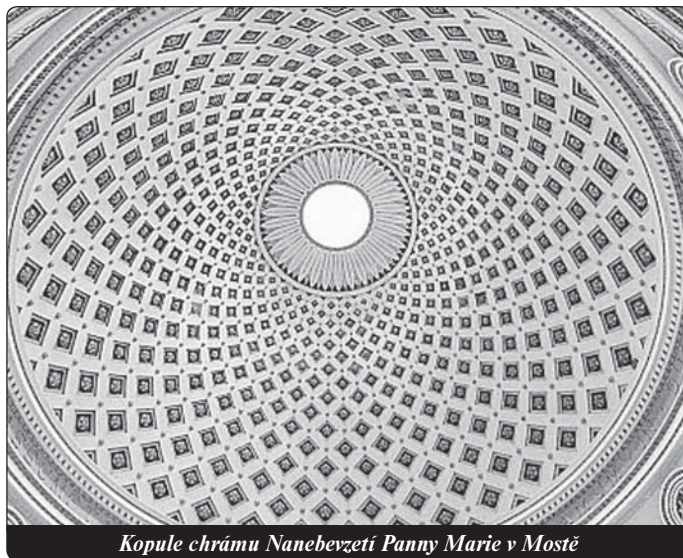
ném smyslu slova, ale kdo uváží všechny okolnosti, nemůže popřít Boží působení při této události a pochopí, proč v Mostě dodnes neutichá Te Deum. Mosta se nachází mezi La Vallettou a Melliehou v samém středu hlavního ostrova Malta. Jméno města je arabského původu a znamená „střed“. Katolické bohoslužby se zde slaví v maltézkém jazyku. Je to jazyk se základní arabskou strukturou, která však v písemné podobě používá latinské znaky. Proto se v liturgii ozývá slovo „Alláh“, kterým je oficiálně označován Bůh.

Město Mosta, které má dnes 17 000 obyvatel, má svůj zvláštní poklad. Je to chrám Nanebevzetí Panny Marie, velká rotunda „Santa Marija Assunta“. Vyznačuje se čtvrtou největší kopulí na světě o průměru 39 m. Větší jsou jen kopule chrámu Svatého Petra, Panteonu a florentského dómu. Kopuli v Mostě postavil stavitel Grognet de Vassé podle Panteonu v letech 1833–1860. Stavbu chrámu financovali samotní obyvatelé. Biskup jej posvětil 15. října 1871.

„Zázrak z Mosty“

9. dubna 1942 byl opět letecký poplach. Již v ranních hodinách se objevovala nepřátelská letadla a také jedna ponorka. Bombardování začalo v 10.35 hodin, protáhlo se na celý den a zasáhlo různá města. Dvě první bomby způsobily krátery na letišti Hal Far. V 16.30 hodin se blížila velká skupina letadel. Byla seřazena do tří vln. Deset letadel typu JU 88 napadlo město Mosta. Ten den následovaly ještě další útoky. Zahynuli při nich dva civilisté.

Byl to čtvrtek ve velikonoční oktávě. Věřící se sešli v 16 hodin ve farním kostele k modlitbě a ke mši svaté. Když začalo bombardování, uchýlili se někteří do nedalekého krytu. Většina však zůstala v kostele. Mnozí z nich byli starší a nemocní lidé, kteří by tak jako tak jen s obtížemi

Kopule chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Mostě

sestupovali do krytu. Hledali proto útočiště v domě Božím a stáhli se do bočních kaplí.

V 16.40 hodin prorazila náhle 500 kg těžká bomba klenbu, odrazila se od stěny a skončila pod kazatelnou. Kopule zůstala netknutá, zbyla jen díra proražená bombou. Kameny, které z klenby spadly, zvířily tak hustý mrak prachu, že se v kostele zcela zatmělo. Lidé předpokládali, že bomba bude každým okamžikem explodovat, a snažili se uniknout do bezpečí. Ale záhy pochopili, že byli takového osudu ušetřeni. K explozi nedošlo. Brzy nato stateční příslušníci armády dopravili bombu na nádvoří a zneškodnili ji. Ostatní bomby způsobily jen nepatrné škody.

Péče Dobrého pastýře

V době útoku byly v kostele 302 osoby, které mohly přijít o život. Ale nebylo zde ani jedné oběti na životě, ani zraněných. Ti, kteří stáli pod klenbou v onom kritickém místě, vedeni vnitřní intuicí se náhle přesunuli do chodby k sakristii. Byl to zcela neobvyklý pohyb mezi věřícími.

Válečné muzeum v La Vallettě uchovává nevybuchlou bombu, která za 2. světové války prorazila kopuli chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Mostě

Kromě otvoru v klenbě vznikla jen jedna další škoda. Bomba zasáhla na zdi obraz Pána Ježíše mezi apoštoly. Jako by Spasitel chtěl upozornit, že bere na sebe utrpení lidí. Dobrý pastýř dal život za své ovce. Tak moh-

li věřící děkovat Matce Boží za záchranu, ale současně pochopili, že Maria je pouze přímluvkyně u svého Syna, který jediný má plnou božskou moc, řídí dějiny a koná zázraky.

Jakmile se rozneslo, co se stalo v Mostě, ihned se dostavil na místo guvernér Dobbie. Byl velmi dojat a nařídil uzavření kostela. Šlo o nezbytné bezpečnostní opatření. Byla by to pro něho velká rána, kdyby právě v kostele zahynuly stovky lidí. Věděl, že tento chrám přirostl obyvatelům velmi k srdci. Jeho architektura byla obrazem silné víry Maltézanů.

Pod ochranným pláštěm Matky Boží

Tu a tam se začalo vyprávět, že se jednalo o zmanipulovanou bombu. Byla údajně vyplněna jen pískem, nesla nápis „Pozdrav z Plzně“. Tato legenda o sabotáži dělníků ve Škodovce měla oslabit „zázrak z Mosty“. Tato verze nebyla nikdy ověřena, a i kdyby byla pravdivá, i tak by představovala zvláštní řízení Boží prozřetelnosti.

Originál bomby je ve válečném muzeu v La Vallettě. Kopie je v sakristii kostela. Pro obyvatele ostrovního státu zůstává „zázrak z Mosty“ znamením, jak velice miluje Matka Boží tento národ a drží nad ním svůj ochranný plášť.

Dnes se vpředu v kostele nachází velká socha Panny Marie Fatimské. Nejen v tomto kostele, ale na celé Maltě můžeme v kostelích stále potkávat věřící, kteří se zde modlí kleče nebo vsedě. Často se modlí společně růženec. Překvapil mě velký počet mužů mezi nimi. Zázrak z Mosty posílil mariánskou úctu na Maltě. Republika se stala 1. května 2004 členem Evropské unie jako její nejmenší členský stát. Důvěra v Matku Boží je jako kotva, která v určitém smyslu chrání před záhubou nejen vratkou lodičku Malty, ale celou Evropu.

*Kirche heute 6/2012
Překlad -lš-*

Má každý člověk povolání?

Má každý člověk povolání? Odpověď zní: Ano. Musíme však rozlišit dvě roviny a dva významy. První se týká povolání pokřtěných. Zde jsme všichni povoláni ke svatosti, stvoření pro štěstí, pro blaženost, tj. k patření na Boha. Ať už žijeme v jakémkoliv stavu a jakékoliv životní situaci, jsme povoláni, abychom milovali tak, jak nás miloval Kristus. Odpověď na tuto jeho výzvu je naše povinnost: to je naše zvláštní povolání jakožto pokřtěných, naše radost, naše spása!

Druhá rovina se týká našeho povolání ve smyslu Božího plánu pro náš život. Zde dochází k tajemné a zázračné spolupráci mezi božskou iniciativou a lidskou svobodou. Vzpomeňme na bohatého mládence, s nímž Ježíš tak laskavě jednal: *Chceš-li být dokonalý...* Každému Božímu volání předchází „Chceš-li“, které plně respektuje naši svobodu. Abychom slyšeli takové Boží volání, musíme si osvojit postoj, který sv. Ignác a sv. František Saleský označují jako „indiferentnost“. Je to pevné rozhodnutí za všech okolností i protivenství splnit Boží vůli. Ta nás učí modlit se takto: „Ať už v manželství nebo v zasvěceném životě, zde nebo tam, to je jedno, Pane, mně jde pouze o Tebe! Víím: moje štěstí nezávisí od mého životního stavu nebo činnosti, ný-

brž od spojení s Tebou. Hledám tedy jen jedno: být Ti k dispozici, sloužit Ti, protože jen Ty můžeš utišit touhu mé duše.“

Ignác vysvětluje: Kdo si zvolil nějakou životní cestu bez této indiferentnosti, ať zůstane tomuto rozhodnutí věrný. Ale dodává: Mnozí se však dopouštějí omylu, když takové rozhodnutí pokládají za Boží volání.

Ignác zdůrazňuje, že existují životní rozhodnutí, i když se jedná o dobré záležitosti, které nevypadají jako Boží povolání. Jestliže někdo sleduje takový impuls a neprošel cestou svatě indiferentnosti, bude jeho život jeho osobním rozhodnutím a nikoliv povoláním ve vlastním slova smyslu.

Je třeba poznamenat, že i na této cestě můžeme samozřejmě dojít ke svatosti.

Zbývá ukázat, jak to Bůh dělá, aby oznámil svou vůli, když tato svatá indiferentnost je výsledkem cesty očišťování.

Tu nás nesmí předcházet naše fantazie! Zde je třeba zůstat v klidu a prostotě otevřen pro události všedního dne: setkání, události, četbu knihy... Jsou-li vedeny vnitřním hnutím, může to být počátek cesty „povolání“ v širším slova smyslu. A zde je třeba se také opřít o radu duchovního vůdce.

*P. Nicolas Buttet
Familie Chrétienne 28. 4. 2012
Překlad -lš-*

DISKRIMINACE TĚLESNĚ POSTIŽENÝCH

Podnikatel LifeCodexx přichází na trh s krvním předporodním testem na Downův syndrom. Protože Downův syndrom nelze vyléčit, má jeho předporodní diagnostika jediný cíl, a to je nátlak na uskutečnění potratu. Kritické se obávají, že aplikace testu zvýší nátlak na manželské páry. Stát se nemůže zbavit odpovědnosti za tuto nelidskou diskriminaci. V Německu se rozvinula ostrá debata a poukazuje se přitom na nacistickou praxi, která zřídila několik likvidačních táborů pro tělesně a duševně postižené. Na světě žije asi pět milionů osob s tímto syndromem.

Kath-net

Edith Steinová

7. srpna 1942, byl to první pátek v měsíci, bylo do nákladních vagonů natlačeno 987 Židů z tábora Westerbork v Holandsku. Vlak vyrazil směrem na východ do Osvětimi. Mezi deportovanými byla naše spolusestra Terezie Benedikta od Kříže, původním světským jménem Edith Steinová, a její sestra Róza. Po příjezdu do Osvětimi byli muži a ženy odděleni. Starší lidé, většina žen a děti byli ihned odvedeni do sprchovacího prostoru, kde místo vody proudil smrtící plyn. Edith a Róza Steinovy jsou mezi oběťmi. Tato událost se stala před 70 lety.

Edith Steinová se narodila 12. října 1891 ve Vratislavi jako nejmladší z 11 dětí v židovské rodině obchodníků s dřevem o velkém židovském svátku Jom kipur. Její matka jako hluboce věřící židovka přikládala velký význam této okolnosti narození nejmladší dcery. Čtyři z jedenácti dětí zemřely v prvních letech manželství. Otec zemřel náhle v 48 letech během pracovní cesty a matka zůstala se sedmi dětmi sama v zadluženém podniku, který opět velmi energicky postavila na nohy.

Až do 13 let věku byla Edith velmi ctižádostivou žačkou, pak náhle chtěla školu opustit. Matka ji poslala na zotavenou do Hamburku, kde pomáhala starší sestře v domácnosti se třemi dětmi. V té době ztratila svou víru z dětství a začala pak opět studovat. Vzpomíná na tu dobu: „Tento půlrok neúnavné práce mi zůstal ve vzpomínkách jako první šťastná doba mého života. Bylo to poprvé, co moje duševní síly byly plně zapojeny do odpovídajících úkolů.“

Náboženský vzor její matky, její modlitby v synagoze, její bezmezná láska k dětem a přísné posty o dnech smíření podněcovaly Edith k hledání pravdy.

Na univerzitě ve Vratislavi začala studovat germanistiku a dějiny a navštěvovala přednášky psychologie. Setkala se přitom s fenomenologickým bádáním prof. Edmunda Husserla. Jeho filosofické myšlení – jeho vnímání bez předsudků – jí velice odpovídalo. Rozhodla se

k dalšímu studiu v Göttingenu u Husserla a prožila zde šťastné studentské období, především s kolegy z fenomenologické školy. Tímto způsobem myšlení se někteří z nich stali věřícími: Max Scheler, Adolf Reinach, Dietrich von Hildebrand... Při setkávání s Adolfem Reinachem pocítovala láskyplnou náklonnost křesťana, který stál v úžasu před fenomenem víry.

Po vypuknutí první světové války se přihlásila ke službě v lazaretu. Bylo to pro ni zdrojem mnoha zkušeností s prožívanou bliženskou láskou. Husserl byl povolán na univerzitu do Freiburgu a Edith ho následovala. Promovala „summa cum laude“ a stala se jeho asistentkou. V té době přišla zpráva, že Adolf Reinach padl. Edith byla pověřena, aby s jeho ženou uspořádala jeho filosofické dědictví, a byla hluboce dojata věřícím postojem mladé vdovy. „Bylo to pro mě první setkání s křížem a božskou silou, kterou poskytuje těm, kteří ho nesou. Viděla jsem poprvé církev zrozenou z výkupného utrpení a její vítězství nad ostnem smrti“

ti bylo pro mě hmatatelné. Byl to okamžik, kdy se moje nevěra zhroutila a Kristus zazářil v tajemství Kříže.“ Také jeden zážitek při návštěvě domu ve Frankfurtu na ni silně zapůsobil: „Byli jsme v domě a během mlčenlivého pobytu přišla jedna žena s nákupním košem a klekla si do lavice ke krátké modlitbě. To bylo pro mě nové. Někdo ze všedního dne vstoupil do chrámu k důvěrnému rozhovoru. Na to jsem nikdy nemohla zapomenout.“

Edith Steinová

Edith začala číst Bibli a modlit se. Rozešla se s Husserlem. Spolupráce s ním byla obtížná. Vrátila se do Vratislavi a začala soukromě vyučovat. Rozhodující obrat jí přinesla četba autobiografie *Knihy mého života* sv. Terezie z Avily, zakladatelky Karmelu. Její reakce: „Toto je pravda!“

Edith si koupila katechismus a katolický misálek a požádala o křest faráře v Bergzabern, v místě, kde pobývala u své pří-

telkyně Hedviky Conrad-Mar-tiusové. Byla pokřtěna 1. ledna 1922. Za křestní patronku si zvolila sv. Terezii. Od toho dne byla středem jejího života každodenní mše svatá.

Rodina byla otrěsena, když se o této konverzi dověděla. Její matka hlubokou bolestí plakala. Edith ji dále provázela do synagogy a modlila se s ní žalmy. Přijala místo učitelky u dominikánek ve Speyeru a vedla tak život práce a modlitby. „V době před obrácením a ještě nějakou dobu po něm jsem se domnívala, že vést náboženský život znamená vzdát se všeho pozemského a žít jen myšlenkami na božské věci. Nyní rozumím, že ani v rozjímavém životě není možno přerušit spojení se světem; čím více je člověk vtahován do Boha, tím více musí vnášet božský život do světa.“

Její přání vstoupit do Karmelu její duchovní vůdce odkládal, protože si velice cenil jejího vlivu na svět a církev skrze vzdělávání dospělých. Byla zvána na přednášky i do zahraničí. Hlavní téma: ženská otázka. R. 1931 opustila po devíti letech působení Speyer a odešla do Freiburgu a Vratislavi, aby se habilitovala. Nyní však už začal sehrávat svou roli antisemitismus, proto jako Židovka neměla žádnou šanci.

15. října 1933 vstoupila ve 42 letech do Karmelu v Kolíně. Konečně se cítila u cíle. Její přítelkyně to potvrdily: Edith byla plná radosti a omládlá, když přicházela do hovorny. V jednom dopise Gertrudě von Le Fort napsala: „Nemůžete si ani představit, jak hluboce jsem zahanbena pokaždé, když někdo mluví o našem životě jako o životě oběti. Život oběti jsem vedla, dokud jsem byla venku. Nyní jsem zbavena všech břemen a mám v plnosti to, co mi scházelo!“ S řeholním rouchem přijala nové jméno: Terezie Benedikta od Kříže. Záhy prosila představenou, aby se mohla opět ujmout vědecké práce na svém hlavním díle: *Časné a věčné bytí*. Jeden citát

BARBARSKÉ ZACHÁZENÍ S EMBRYI

V Rusku na Urale byly v lese nalezeny plastické schránky s 248 utracenými embryi. Nález vyvolal velké pozdvižení. Podle nálezů jedná se o tělíčka z potratů v nejméně třech klinikách v okolí Jekatěrinburgu. Roční počet potratů činí v Rusku úředně asi 1,2 milionu a je největší na celém světě. Odborníci odhadují, že skutečný počet je přinejmenším dvojnásobný. Patriarcha Kyrill I. označil zacházení s utracenými plody za barbarské a vyzval věřící, aby se modlili za ukončení potratů.

Kath-net

z tohoto díla: „Čím usebraněji člověk žije v hloubi své duše, tím silnější je vyzářování, které z něho vychází a přitahuje druhé na jeho dráhu!“

Přišel 21. duben 1938, den, kdy sestra Benedikta mohla složit své věčné sliby. Aby neohrožovala ostatní sestry, chtěla přesídlit do Karmelu v Betlémě, ale neobdržela od úřadů povolení. Její představená proto rozhodla poslat ji do bezpečí do kláštera v Echtu v Holandsku. Zde prožila velkou radost, že se její sestra stala katoličkou a rovněž vstoupila do Karmelu v Echtu. Róza zde působila jako vrátná.

Když byl ze všech kazatelen přečten protestní dopis biskupů proti pronásledování Židů, dali nacisté všechny Židy zatknout a deportovat. Byly mezi nimi i sestry Steinovy. Benedikta řekla při zatčení Róze: „Pojď, půjdeme za svůj národ!“ Svědkové vyprávějí, jak se pečlivě starala v táboře Westerbork o zoufalé matky a jejich děti. V poslední zprávě pro Karmel v Echtu píše: „Zatím jsem se mohla vroucně modlit.“

Sv. Terezie Benedikta od Kříže

Jaké je její poselství pro tuto dobu? Jako křesťanka odkrývá radostně své židovské kořeny. Jednomu jezuitovi řekla: „Vy neuvěříte, co to pro mne znamená, že jsem dcerou vyvoleného národa a nejen duchovně, ale také pokrevně patřím ke Kristu.“ Také její práce na ženské otázce je dodnes směřodátná: Jak spojují práci, povolání a rodinu? Její návrh: Orientovat modlitbu k Matce Boží. A konečně: Věda může být bohoslužbou a studium je třeba podporovat modlitbou.

VISION 2000 – 4/2012

Překlad -lš-

Není snadné sestavit Mariin životopis, protože evangelia jsou v tomto ohledu velmi stručná, je třeba se spolehnout na mlčení evangelií a na apokryfy. Každý životopisný záznam začíná jménem, datem a místem narození. U Marie tomu tak není.

Komu se Maria narodila?

Evangelium nám to neříká. Tradice nám představuje jako Mariiny rodiče svatého Jáchyma a Annu. Jejich život byl podobný jako život rodičů Jana Křtitele: byli staří a neplodní. Anděl jim oznámil narození děvčátka.

Jáchym a Anna jsou pokojní rodiče. Jejich klid se zakládá na Božím úsměvu a lásce. Až na to, že jejich dům začíná být smutný. Krok za krokem se šíří stín, chlad, samota, smutek. Na jaře všechny rostliny v zahradě mají květy, i stará réva. Jen oni nepociťují závan života. Na jedné větvi, která se houpá ve větru, se v dubnu objevilo hnízdo. Matka svými křídly zahřívá své maličké a otec zajišťuje potravu pro svoje opěrence.

Oba dlouze pozorují tuto scénu. V určité chvíli sklopí zrak, – protože dům bez dětí je jako prázdné hnízdo. Obracejí se tedy k Bohu s modlitbou a činí také slib. Říkají: *Pane, odejmi od nás hanbu neplodnosti, a zsvětíme ti tvora, kterého nám daruješ.* Pán je vyslyšel a Anna pocítila, jak vedle jejího srdce tluče ještě jiné srdce.

Kdy se Maria narodila?

Po prostém hledání si můžeme být takřka jisti, že v 80. letech 20. století uplynulo druhé tisíciletí od narození Panny Marie z Nazareta. Stalo se tak

Maria z Nazareta

v prvních dnech měsíce tišři (září). Jak se krok za krokem blížil pro Annu den porodu, sladké rozzechvění protékalo jejím tělem. Konečně nadešel onen den. V přítomnosti několika přítelkyň přivedla Marii na svět. Vypučel květ štěstí Bohem slíbený a po staletí očekávaný. Narodila se Neposkvřněná, Matka Vykupitele, plná milosti, požehnaná mezi ženami a blažená mezi všemi národy. Zjevila se *Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy* (Zj 12).

Kde se Maria narodila?

Existují různé tradice a každá má své dobré důvody. Jedna tradice mluví o *Sephoris* v oblasti Karmelu, kdysi hlavním městem Galileje, dnes malé muslimské vesnici. Pokud by tomu tak bylo, byla by Maria *Květ Karmelu*. Jiná tradice mluví o *Betlémě* – to by byl důvod, proč v době svého porodu putovala do Betléma. Jiná tradice mluví o *Nazaretu*. Jeden kámen na fasádě domku v Lorettě říká: *Zde přišla na svět Maria*. Jiná tradice říká, že se narodila v *Jeruzalémě*. Je to nejstarší tradice a je pravděpodobná. V Jeruzalémě nedaleko rybníka Betsaida je kostel sv. Anny, který takřka s jistotou stojí na místě, kde byl dům jejich rodičů. Ať už je místo narození jakkoliv nejisté, místem jejího pobytu se stal nakonec s jistotou zapadlý Nazaret.

Jméno Maria

Mezi současnými ženami je to běžné jméno. Ve Starém zákoně se tak jmenovala jen Mojžíšova sestra. V prvním křesťanském

společenství je přinejmenším několik žen tohoto jména: Marie Magdaléna, sestra Lazarova, Marie Kleofášova, Marie – matka Jakubova, Marie – matka Jana Marka a jiná Marie, o které mluví svatý Pavel (srov. Řím 16,6).

Význam jména Maria

Jména lidí v Bibli jsou výpočty o osobě jejich nositele. Pronést jméno určité osoby znamenalo zjevit její přirozenost, odhalit její tajemství. V Bibli a v semitské tradici mají jména vždy přesný význam spojený s okolnostmi narození nebo povahou osoby. Jsou zde dokonce názvy živočichů a rostlin, která nesou symbolický význam. Např. Noemi znamená *moje sladkost*. Rebecka znamená *kráva*, Tamar označuje *palmový háj*, Zuzana *lilii*, Habakuk *bazalku*, Michael znamená *Kdo je jako Bůh* a Ježíš označuje *Spasitele*.

Proč se svatá Panna jmenuje Maria? Někteří říkají, že anděl přinesl do jejího domu štít, na kterém stálo toto jméno. Jiní: Anděl napsal toto jméno zlatými písmeny na stěnu. Jiní říkají, že tak ji od věčnosti pojmenoval sám Bůh – tak jako myslel na Matku svého Syna, tak myslel i na její jméno.

Neznamená to, že by Maria pocházela ze vznešené a mocné rodiny. Kroniky, které se zabývají onou dobou, by nám to byly předaly. O Marii známe pouze její jméno, jméno, které rádi opakujeme, protože je libozvučné, především v původním jazyku: *Myriam*. Je to dodnes nejčastěji pronášené jméno, které žvatlají maličci, radostně opakují děti, modlí se k němu dospělí a vzývají je starci a umírající.

Přidělení jména v hebrejské tradici je slavnostní a významný akt. Stačí připomenout, jak Zachariáš pojmenoval svého syna Jana Křtitele (Lk 1,57–63).

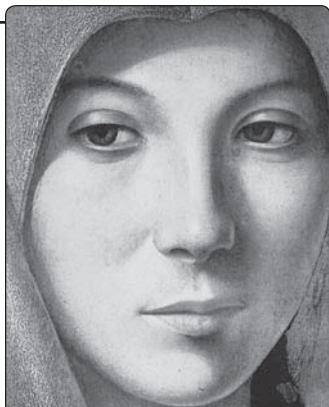
Jestliže tedy jméno obsahuje své reálné kouzlo, protože ob-

OTEC A SYN PŘIJALI KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

Ve Spojených státech amerických došlo k ojedinělé události. Charles Hough i jeho stejnojmenný syn přijali současně kněžské svěcení. Obě dva konvertovali do katolické církve z baptistické (anglikánské) církve. Své obrácení a svěcení chápou jako součást dlouhodobého úsilí o sjednocení křesťanů. Obě jsou ženatí a zůstanou jimi i nadále.

Kath-net

Antonello da Messina
(kolem 1430–1479):
Zvěstování Panně Marii (detail)

sahuje tajemství o tom, kdo je jeho nositelem, odhaluje nám jeho přirozenost a osud, je důležité objevit význam jména Maria. Nevíme nic, o čem hovořili rodiče v jejím domě. Odborníci nabízejí na šedesát etymologických významů jména Maria.

Snad nej přesnější význam tohoto jména by mohl být tento: Myriam = *Milovaná Bohem*. Vyplyvá to ze dvou kořenů: *Myr* = Milovaná, *Yam* = Bůh (zkratka hebrejského Yahve). Takový význam je pro osobu Mariinu obdivuhodně vhodný.

Jistě nemůžeme přehlížet ani jiné významy jako *Paní, Vznešená, Moře, Neporušené místo, Lile mezi trním, Nevýčerpateľný poklad, Hvězda mořská*. Každý má jistě právo vybrat si to, co je mu drahé a co chce vnímat pod jménem *Maria*, s tím, že nejhlubší význam zůstane neprobádaný. Přenechejme specialistům, aby blíže upřesnili tento význam, nám postačí, že jméno *Maria* zní naší bytostí jako nejlíbeznější a s nejhlubší ozvěnou.

Pronášíme toto jméno tak často. Někdy se nám zdá, že je odhalujeme, jako bychom je nacházeli poprvé. Je to jméno, které obsahuje všechno kouzlo této jedinečné bytosti, která se stala hodnou, aby přijala v sobě to, co je Absolutní a Nekonečné.

Je to jméno, které nám dovoluje, abychom Marii pokládali za naši nejbližší, za někoho, jehož dni jsou podobné jako naše dni. Když ji pozorujeme, konstatujeme, že i to nejvznešenější dílo se uskutečňuje v těch neobyčejnějších dnech. Neexistují výjimečně

hodiny pro velké události. Ona přijala nejvzácnější plod, a nedávala mu růst ve zvláště výjimečných hodinách, ale v docela všedním čase, jaký Bůh daruje také nám.

Maria je jméno, které nám prozrazuje blízkost a sousedství. Jsme si jisti, že Marii nikdy neobtěžujeme, když zaklepeme na její dveře, protože je to „sousedka“, která je nám vždy k dispozici. Je připravena nám vždy posloužit, protože je *všemohoucí skrze milost*. Stačí pronést její jméno, abychom měli jistotu, že se nám dostane toho, co nám právě schází. Jméno *Maria* pronášíme jako jméno vonného plodu, který nikdy nezklame naše očekávání, sytí v hladu a napájí v žízni a poskytuje životní síly. Vyzvat jméno *Maria* je nejlepší způsob, jak vzdávat díky. Pro toho, kdo se ocitl v hříchu, je jméno *Maria* znamením blízkosti.

Maria je jméno pro každý čas. Je to jméno prastaré a stále nové, které nikoho nenechává lhostejným.

Maria je jméno pro každou situaci: situaci radosti stejně jako bolesti, situaci zdraví i nemoci, situaci života i smrti. Je to jméno, které nás zve k té, která je pramenem lásky. Dnes se mnoho mluví o lásce, až do té míry, že už nevíme, co to znamená, a zapomínáme, že láska znamená především být milujícím a milovaným, že je to přijetí toho, kdo je Láskou a který miluje jako první, od věčnosti, dříve než jsme začali existovat.

Jak Ježíš nazýval svou Matku? Nevíme. Dvakrát ji nazval *Ženo*. Pravděpodobně ji nazýval maminko. Je to sladké a tajemné oslovení. Ale všechny generace ji nazývají *Blahoslavená*, je to titul, který jí právem patří.

Bůh stvořil svou Matku tak velikou, že všichni musíme pozvednout hlavu a obdivovat ji. Kéž nám daruje také radost a milost, abychom ji následovali.

La Casa Sollievo della Sofferenza 6/2012
Překlad -lš-

Modlil se za mne a za moji dcerušku

Mám 43 let a jsem matkou dvou nádherných dětí: Michal má 13 let a Flora 10. Působíme s manželem ve farnosti jako katecheti a zpěváci.

Moje pouto s P. Piem bylo vždy silné, již od mého dětství. V naší farnosti je modlitební skupina „Otec Pio“, kterou založil P. Alexandr Jadecola, který znal P. Pia ještě za jeho života a byl mu velmi nablízku. Spolupracovala s ním moje matka Ida Giliberti.

V roce 2000 jsem podruhé otěhotněla. Při ultrazvukové kontrole byl zjištěn v břišní dutině nádor, který rostl a ohrožoval moje těhotenství.

Bylo to v noci před svátkem sv. Josefa, mezi 18. a 19. březnem. Starostmi jsem nemohla spát: „Jak zachránit tvorečka v mém lůně a vyloučit nádor, který evidentně roste?“ Na nočním stole leželo jedno číslo revue *Casa Sollievo della Sofferenza* a moje oči sklouzly na článek o nádorech, které ohrožují těhotné ženy. Tomuto problému se věnuje skupina na gynekologické klinice, kterou vede prof. Bruno Pavone.

Slečny Oktávie a Bruna Barbiritti mi zprostředkovaly setkání s panem profesorem Pavone. Prohlédl si analýzy, vyšetřil mě velmi diskrétně a ujistil, že mě může operovat a že mému

dítěti se daří dobře. Poděkovala jsme mu a požádala ho, aby zachránil mého tvorečka. Jiné pacientky mi řekly, že předpověděl, že budu mít dcerušku. Bylo to ve třetím měsíci a já jsem nechápala, jak to může vědět. Přijali mě na jeho oddělení. Operovali mě 27. března. Jednalo se o objemný benigní nádor. Vyprávěli mi pak, že pan profesor těsně před operací poklekl vedle operačního stolu a modlil se k Panně Marii za mne a za moji dcerušku. Byl to pro všechny přítomné dojemný okamžik. Všechno pak proběhlo hladce.

Zůstala jsem v nemocnici do třetího dubna, soboty před Květnou nedělí. Na ultrazvukovém snímku bylo jasně vidět, že se jedná o děvčátko, a pan profesor mi s úsměvem řekl: „Posílám tě domů na svátky a vrátíš se sem na svatou Annu 26. července.“ V sobotu 28. července vedl porod mé Flory. Je to výroční den, kdy otec Pio poprvé přišel do této krajiny, a v tento památný den moje malá Flora přišla na svět.

La Casa Sollievo della Sofferenza, duben-květen 2012
Překlad -lš-

MISTROVSKÉ DÍLO BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Svatá Panna Maria nám byla darována jako mistrovské dílo Božího milosrdenství, jako ta, jejíž podstatnou funkcí je vést nás touto úzkou královskou branou milosrdenství k Otci.

Maria je skutečně mistrovské dílo Božího milosrdenství, je, tak říkajíc, zosobněním Otcova milosrdenství. Kristus je pro nás zdrojem milosrdenství, ale v intimních vztazích s Otcem je jakoby stranou milosrdenství, protože je jediným Otcovým Synem. Vůči němu nezaujímá Otec vztah milosrdenství, nýbrž lásky.

Maria je však tvor, čistý tvor, proto je celá skrz naskrz zahalena do milosrdenství, po celý život neustávala přijímat plnost Otcova milosrdenství. Toto milosrdenství je určeno k tomu, aby ji vedlo k lásce, ale to je láska, která se vyznačuje zvláštním rozdílem, neboť když se Boží láska přenáší na tvora, pak tato láska nutně přijímá formu milosrdenství.

Pater Marie-Dominique Philippe: Drei Mysterien der Barmherzigkeit
Překlad -lš-

UZDRAVENÍ MUSLIMSKÉHO PARAŠUTISTY

Mnich z kláštera v Latrun v Izraeli zveřejnil svědectví, které mu osobně sdělil P. Josef, farář z Anjary:

Nasser, mladý muslimský parašutista z jordánské armády, utrpěl při seskoku zranění páteře a zůstal upoutaný na lůžko. Podle úsudeku lékařů jeho uzdravení bylo vyloučeno. Byl zasnouben s mladou muslimkou, která byla žačkou u sester Svatého růžence. Nasser byl poslán do Londýna, kde po nezdařené injekci zcela ochrnl a vrátil se v tomto stavu do vojenské nemocnice v Ammanu. Rodiče snoubenky naléhali na zrušení zasnub a Nasser byl stejného smýšlení.

Jedna z jeho sester, přítelkyně snoubenky, vedena Duchem Svatým, darovala Nasserovi zázračnou medailku. Políbil ji a přijal ji na krk. Sestra mu vysvětlila: „Co nedokážou lékaři, to umí Bůh. Uvidíš, uzdravíš se.“

V noci uslyšel Nasser vnitřní hlas: „Nassere, jsi uzdraven. Vstaň!“ Odpověděl: „To je nemožné, vždyť jsem ochrnutý.“ Hlas však opakoval znovu: „Nassere, vstaň, jsi zdrav!“ Následovala stejná odpověď. Tu hlas promluvil potřetí: „Jsem Matka Ježíšova, v jeho jméne tě uzdravuji, vstaň!“ V tu chvíli pocítil, jak ho zvedají dvě silné ruce. Byl uzdraven.

Z radosti vzbudil celou nemocnici. Lékaři a sestry nevěřili svým očím. Žádal o vystavení potvrzení, že byl zázračně uzdraven. Dali mu jen prohlášení, že jeho uzdravení je lidsky nevysvětlitelné. I tak se stal apoštolem Panny Marie, která ho uzdravila. I se svou snoubenkou se účastnil děkovné mše svaté. Informovali biskupa v Ammanu o události i o jejich zájmu stát se křesťany.

Z „Botschaften und Boten“ Nr. 163, prosinec 1984, překlad -lš-

ŘEHOLNÍ OBLÁČKA V KLÁŠTEŘE VYŠŠÍ BROD

V cisterciáckém opatství ve Vyšším Brodě se bude konat na svátek Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna v 8.45 hodin významná klášterní slavnost. Jeden z adeptů řeholního života v tomto společenství zahájí přijetím řeholního roucha svůj roční noviciát jako přípravu na složení řeholních slibů. V historické kapitulní síni prožije adept Jan Šimek svou obláčku, aby tak zahájil svůj život podle řehole svatého Benedikta a podle mnišské tradice sv. Roberta z Molesme, sv. Albericha, sv. Štěpána Hardiga a sv. Bernarda z Clairvaux.

Nastávající novic se obrací na všechny s touto prosbou:
*Prosím o modlitbu za mne a za klášter
a kněze prosím o mši svatou.*

Jan Šimek

Kdo má zájem zúčastnit se této obláčky, ať se obrátí na Cisterciácké opatství, Klášter 137, 382 73 Vyšší Brod, e-mail: cist.klaster@vysibrod.cz, web: www.klaster.vysibrod.cz

Černá Madona v Oropě

Nad městem Biella v Piemontu se v nadmořské výšce 1200 m nachází nejstarší mariánská svatyně Západu: poutní místo Černé Madony v Oropě. Svatyně byla založena svatým Eusebiem z Vercelli v roce 369. I sochu východního stylu sem přinesl podle tradice tento svatý biskup. Po celá staletí se zde projevovala zázračná ochrana Panny Marie při epidemiích a válečných událostech. Pannu Marii zde vzývají pod titulem *Královna hory Oropa*.

Svatý Eusebius musel prchat před ariány. V roce 369 zde ukryl z Jeruzaléma donesenou sochu Panny Marie, kterou údajně vyřezal evangelista sv. Lukáš. Na tomto místě stojí dnes tzv.

skalní kaple. Později vytvořil sv. Eusebius stánek pro sochu Panny Marie v jedné stěně, kde zbudoval kamenný oltář. Nad touto svatynkou se dnes tyčí bazilika. V oltářním kamenu je vytesáno několik křížů. Ty dokazují, že Oropa byla již v době sv. Eusebia místem křesťanského kultu. Při vykopávkách pod bazilikou Sv. Petra v Římě byly nalezeny kameny, které jsou označeny stejným typem křížů. Oropa se tak stává nejstarším poutním místem Západu. Letopočet 369 se nachází také na jednom kameni baziliky. Toto místo bylo tehdy blízko významné dopravní cesty, která vedla údolím Aosty k průsmyku sv. Bernarda.

Svatý Eusebius shromažďoval své žáky, kteří pak žili podle řehole sv. Benedikta a pečovali o poutní místo. Proto jsou v kapli fresky sv. Benedikta a sv. Scholastiky. Poustevníci střežili poutní místo až do 15. století. Od doby sv. Eusebia až do středověku došlo k mnoha invazím, válkám, požárům a pronásledování. To začalo od pohanských Gótů v 5. století, kteří bořili katolické chrámy nebo je přeměňovali podle svého kultu. Roku 452 sem vtrhli Hunové vedení Attilou, postrachem Evropy, roku 569 následovali Langobardi, vyznavači ariánství jako většina germánských kmenů, kteří katolíky pronásledovali. Místo Oropa izolované ve své horské poloze přežívalo jako ostrov víry. V ne-

bezpečných dobách však sem mohli putovat jen věřící z nejbližšího okolí.

V 9. století sem vpadli Uhři, kteří pronikali hluboko do Itálie. Teprve po jejich christianizaci kolem roku 1000 bylo nebez-

Černá Madona z Oropy

pečí zažehnáno. Objevili se zde i saraceni, kteří obsadili značné oblasti Piemontu mezi roky 904 a 1006 a izolovali je od ostatní Evropy. Zdá se, že v té době utichl náboženský život i v Oropě. Teprve v 11. století se sem vrátil řád a klid. Kostel i klášter musely být rozšířeny. Část řeholníků odešla do poustevny sv. Bartoloměje, jiní převzali péči o poutní místo a poutníky. Klášter dostal název „Klášter Panny Marie Oropské“. Po období úpadku svěřil papež Pius II. poutní místo

ochraně kapituly sv. Štěpána v Bielle (1459). Poustevny byly zrušeny. V 17. století byli povoláni na poutní místo diecézní kněží, kteří zde žili podle řehole sv. Eusebia. Od roku 1918 jsou správci Oropy redemptoristé.

Počátkem 17. století udělala stará bazilika místo nové stavbě v renesančním slohu. Baziliku obklopují kamenné domky, které byly ozdobeny černým mramorem. Uvnitř chrámu stojí socha Oropské Madony vysoká 1,32 m, ozdobená zlatem a drahokamy. Jednou za 100 let se koná korunovace této sochy. Poprvé se tak stalo v roce 1620. Tehdy se sešlo v Oropě 25 000 poutníků a bylo zde zaznamenáno 7 zázraků.

Při druhé korunovaci v roce 1720 se nad místem objevila kometa, která jako by zde zůstávala stát. Třetí korunovační slavnost přivedla do Oropy 100 000 poutníků. Čtvrtá korunovace roku 1920 se konala v těžkém poválečném období. Svatý otec Benedikt XV. na ni vyslal jako legáta kardinála Izidora Valfreho, který celou slavnost vedl.

Velké zástupy poutníků se zde scházejí o velkých mariánských svátcích 15. srpna, 8. září a 21. listopadu. Mnozí procházejí v modlitbách 19 kaplemi postavenými kolem horské cesty.

EWIG 11+12/2000, překlad -lš-

Poutní komplex a svatyně v Oropě

Svatá Markéta z Cortony

„Pamatuj, chudáčku...“

Markéta se narodila v roce 1247 v Lavianu, malé vesnici na území Perugie, která dnes spadá pod správu Castiglione de Lago. Její otec byl sedlákem. Tradice ho ztotožňuje s Bartolomějem Tancredim. Obdělával pole, která mu pronajala městská správa Perugie, pod níž patřilo Lavianu. Jméno otce i matky se objevuje dvakrát ve zprávě o pronájmu dvou různých pozemků. Z toho se dá usoudit, že to byla vážená rodina.

O matce je známo jen její jméno, ale nemáme zpráv o jejím vlivu na Markétu. Zemřela, když bylo dítěti 8 let. Markéta vždy na maminku velmi vzpomínala. Přijala od ní první výchovu a jemného a citlivého ducha a první poučení o modlitbě, jak o tom hovoří legenda: „Markéta měla ve zvyku konat modlitby při různých příležitostech, jak ji tomu ještě za svého života učila její matka.“ (VIII, 4)

Po smrti matky přišla do domu macecha, která pro ni neměla potřebný cit, a pro Markétu tak začalo obtížné období, které ji v době dospívání učinilo poněkud uzavřenou a samotářskou. To nebránilo tomu, že vyrůstala jako velmi krásné děvče. Markéta byla všestranně na-

daná a to jí nahrazovalo přízeň okolního světa.

Když jí bylo 17 let, získala pozornost bohatého šlechtického mládence, který se podle tradice jmenoval Arsenio a pocházel z rodiny Del Monte, která měla ve Valiano pozemky v oblasti Palazzi. Přitahována jeho láskou, která se jevila velmi slibná, přijala jeho pozvání, aby se nastěhovala k němu do zámku v Montepulciano. Utekla v noci sama z Laviana údolím Val di Chiana, kde zbloudila mezi kanály a málem utonula, když se jí loďka převrhla.

Tento významný moment je zachycen také v legendě v jedné retrospektivní epizodě: „Pamatuj, chudáčku, jak ses sama v noci brodila vodou... Já nepominám, že jsem byl pro tebe milosrdným otcem, který tě velkodušně chránil a vysvobodil z nebezpečí.“ (I, 2) Stopy Božeho milosrdenství se již vtiskly do prachu příhody, kterou s sebou Markéta ponese do nových podmínek velké sociální prestiže a citového uspokojení, které však v ní zanechají narůstající neklid a deziluzi z manželství, které Arsenio sliboval, ale nikdy nesplnil.

„Ve městě Montepulciano chodila hrdě ozdobena množstvím šatů, zlatými sponami ve

vlasech, pěšky nebo na koni, s namalovanou tváří, a ostentativně demonstrovala bohatství, ale zatímco byla vážená mezi šlechtou a měšťany i venkovany, vytýkala jim, že když věděli o jejím zavrženíhodném chování, neměli ji vůbec zdravít ani s ní promluvit.“ (I, 11)

Ze soužití s Arseniem, které bylo poznamenáno utrpením, že ji nepřijímá jeho rodina, narodil se Markétě syn, ale to nijak nezlepšilo situaci. Mateřství ji otevřelo rostoucímu soucitu k chudým a současně v ní stále více rostlo vědomí povrchnosti života, který vedla mezi rezidenci ve městě a na venkově v Palazzi: „Vzpomeň si, že když se ti ještě líbil svět, jako tvůj učitel

Cortona, město nacházející se v italském Toskánsku, v provincii Arezzo. Dnes má 22 000 obyvatel.

jsem tě obdařil tak velkým mateřským soucitem k chudým a trpícím a vzbudil jsem v tobě touhu po opuštěných místech, že jsi říkala: Jak by bylo sladké modlit se zde, s jakou slavností by bylo možno zpívat Bohu chválu a konat uzdravující pokání v křidu a bezpečí!“ (I, 10)

Od jejího útěku z otcovského domu uplynulo devět let, když Markétu zastihla změna v jejím životě. Arsenio zahynul tragicky na honu v lesích u Petignano několik kilometrů od Palazzi, kde na něho čekala. Pozdější tradice obohatila okolnosti vyprávěním, že Arseniův pes se vrátil sám do zámku a zavedl ji na místo, kde leželo bezduché tělo.

Po smrti Arsenia následovalo její vyhnání ze zámku i z otcovského domu, kam se chtěla vrátit. Markéta se se svým dítětem

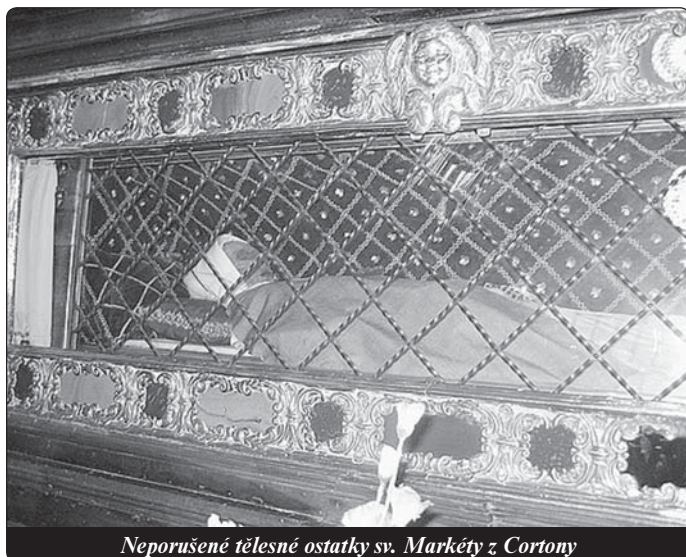

Sv. Markéta z Cortony

ocitla nečekaně na ulici, nucená vyrovnat se s životem a dozrát sama v sobě k rozhodnutí, jaká má být její budoucnost. Když ji otec podněcovaný ve své slabosti manželkou vyhnal, odebrala se ke kostelíku, kde se jako dítě modlívala, usedla ve stínu fíkovníku a propukla v dlouhý pláč, při kterém jí prošlo hlavou tisíce myšlenek a citů: bolest, zmar, vztek kvůli zapuzení, úvahy o budoucnosti... Měla dvacet pět let a měla by znovu začít svůj život.

V té chvíli všechna semena touhy po Bohu uložená v Markétině srdci, jak jsme viděli, která ji vedla k chudákům a k opuštěným místům, rozkvetla v tajemné setkání mezi svobodou a Otcovým milosrdenstvím. Toto je „okamžik“ jejího obrácení, když se Markétino srdce odloučilo ode všeho svého, aby se svěřílo zcela Bohu, který se stal jejím absolutním Pánem.

Chvilce největšího zoufalství, které jako by otevřelo propast v jejím životě, stala se naopak okamžikem nejsladší naděje a propast se změnila v klín, který obnovil její život. Markéta už se nespolehá na sebe ani na svět, ve kterém si užila slávy a bohatství: zakusila, jak se toto všechno může v jediném okamžiku rozplynout. Jen láska k Bohu se nehroučí, a když se opře o něho, může začít cestu na obnovu svého života: „návrat“ bude pramenem nových vztahů k Bohu a k bratřím, bude velkým krokem vpřed. ▶

Neporušené tělesné ostatky sv. Markéty z Cortony

„Seděla jsi v slzách pod oním fikovníkem a volalas mě jako svého učitele, otce, snoubence a pána. Já, který jsem stvořil tvoji vnitřní krásu a nyní jsem usiloval ji obnovit a miloval jsem ji, osvítil jsem tě a vnukl jsem ti, aby ses odebrala do Cortony a podřídila se poslušně mým menším bratřím.“ (I, 3) Bez váhání, bez jakékoliv jistoty kromě té, že se jí dostalo tohoto pozvání, jak tajemného, tak skutečného, a v žádném jiném „oděvu“ než v onom šatu milosrdenství, Markéta kráčí do Cortony s důvěrou chudých a v pokoře publikána, s tím, co má Bůh nejraději a co je mu nejméně: jde si pro odpuštění, které jí otevře brány nového života. Za tímto obrazem můžeme spatřovat rozehvělé city našeho Pána, který nás miloval dříve, než my jsme ho milovali, a vydal se trpělivě na dlouhou cestu hříchu, aby ji změnil na cestu spásy.

„Nová žena“

Markéta dorazila do Cortony asi roku 1272. Toto malé centrum uprostřed jižní Toscie se díky vlivu rodiny Casali chystalo stát se městským státem. Je to období ekonomické expanze a rostoucího politického vlivu, i když nechybělo překážek v tomto úsilí o vlastní svobodu. Jednou z hlavních překážek bylo feudální právo, které uplatňoval biskup a hrabě z Cortony Vilém z rodu Ubertinů.

Markétě se dostalo přijetí od rodiny Moscardi, která měla palác přiléhající k Bernardově bráně. Rezervovali jí pokojík, kde měla zajištěno soukromí pro sebe i své dítě. Moscardiové jí také zprostředkovali přijetí u fráterů v klášteře sv. Františka, kde poznala své otce a rádce: frátera Jana z Castiglioni a frátera Giuntu Bevegatiho.

Na přijatou lásku a odpuštění nemohla Markéta odpovědět jinak než upřímnou touhou po životě zcela zaměřeném na Krista: žádala, aby směla vstoupit do třetího řádu svatého Františka, ale

Marie vylučuje jakýkoliv blud. Máme tu jeden historický příklad: Koho si našla Matka Boží jako prostředníka a šířitele své úcty v době, kdy takřka celou církev opanoval blud, který se týkal přímo jí? Komu nabídla jako svou pomoc vzácnou souchu, aby ji přenesl z Orientu do Piemontu? Komu jinému, než jednomu z mála pravověrných biskupů té doby, sv. Eusebiovi (str. 10).

Když vznikl na posledním koncilu spor o to, zda přiznat Matce Boží oficiálně titul Spoluvykupitelky a Prostřednice všech milostí, jak o to sama žádala v Amsterdamu, ujal se ihned Karl Rahner, spiritus agens koncilu, úkolu zmobilizovat proti tomu silnou opozici. Opíral se přitom o pastýře z Německa, Rakouska a Švýcarska, na které se pak ve svém vystupování nejvíce odvolával. Nejsou to právě ty země, kde se dnes církev setkává s největšími problémy v podobě odpadů, neposlušnosti, revolty a skandálů?

Rahner přitom argumentoval příznačným způsobem: dovolával se nikoliv církevních Otců, ale protestantů: takovým mariánským schématem by se prý „všechny úspěchy na poli ekumenismu stal bezcenným“. Velice výstižně mu odpověděl biskup Girotti z Brazílie: „Spočívá ekumenismus ve vyznávání, nebo v zatajování pravdy? Co má koncil vysvětlovat? Katolickou nauku, nebo doktrínu

bratři „pochybovali o její vytrvalosti jak pro její krásu, tak pro její mládí“ (I, 3). Musela čekat tři roky, které představovaly počátek velkého díla jejího osobního pokání: věnovala se zcela dílům lásky, modlitbě, účastnila se v klášteře denní modlitby hodin a bohoslužeb a stupňovala přísinnost svého života.

Aby uživila sebe a své dítě, posluhovala ženám rodičkám: připravovala pro ně vonné pokrmy, které požadovaly, a sama se

odloučených bratří? ... Skrývat pravdu škodí nám i těm odloučeným. Škodí nám, protože vystupujeme jako pokrytci. Škodí těm, kdo jsou od nás odloučeni, protože jim dává zdání, že jsou slabí a pravdou zranitelní... Vyznávejme otevřeně naši víru. Zůstaňme v Církvi učitelé, kterými jsme tehdy, jestliže učíme s jasností a nezakrýváme to, co je pravda.“ Při jednom z rozhodujících hlasování k této otázce získali rahnerovci většinu o 17 hlasů. Nebyl to bohužel jediný neúspěch mariánských ctitelů. Čtyřicet let po koncilu zápasíme s krizí víry, jejíž dopad pro další budoucnost Církve na tomto kontinentě nejsme schopni ani odhadnout. Jak docela jinak mohla dnes situace vypadat, kdyby byl tehdy přijat návrh kardinála Wyszyńskiego a rady dalších biskupů, aby koncil skončil slavnostním zasvěcením světa a Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie! Byla to navíc jedinečná příležitost uskutečnit zasvěcení přesně podle přání Panny Marie, protože byli v Římě kolem papeže shromážděni biskupové z celého světa. Yves Congar ihned reagoval a prohlásil, že se proti takovému návrhu musí postavit ze všech sil, a skutečně k velké škodě církve získal na svou stranu potřebnou většinu. Co následovalo, počínaje rokem 1968, je obecně známo.

-š-

postila jako v době svatopostní. V pravém duchu evangelia nepožadovala pro sebe zvláštní stravu, jedla to, co ony, ale jedla jen velmi málo a především nikdy si nedovolila posuzovat to, co ony jedly a pily a čím se bavily.

V roce 1275, když „se již odevzdala Kristu s čistou duší a horlivým srdcem, poklekla se sepjatýma rukama před fráterem Rainaldem z Arezza a s pláčem obětovala pokorně svou vůli a své tělo řádu sv. Františka

ka a po mnohém naléhání byla přijata do třetího řádu.“ (I, 1) Održela řeholní šat a stala se „novou ženou“, jak říká legenda: Postarala se, aby její syn byl přijat u opatrovníka v Arezzu, aby mohl řádně studovat, a přestěhovala se do cely v blízkosti domu Moscardi, odkud mohla s větší svobodou prokazovat služby chudým.

Její vztah k Pánu Ježíši nabýval intenzity a vroucnosti: Markéta v něm nacházela zdroj svého sebeodevzdání, až už vůbec nepočítala sama se sebou.

Sv. Markéta z Cortony

O tomto vztahu vypráví legenda v celé sérii nepřerušovaných láskyplných dialogů. Ať už se jednalo jen o vnitřní osvětlení, nebo také o vnější slyšitelná slova, nebo jde pouze o literární formu, jakou nám chce fráter Giunta představit Markétino srdce a jeho prožitky, nic to nemění na skutečnosti, ze které poznáváme, že Markéta svůj vnitřní život dcery sv. Františka a sv. Kláry prožívala ve stupňujícím se připodobnění Kristu chudému a ukřižovanému a svrchovaně milovanému. Již první z těchto rozhovorů nám nabízí poznat ladění těchto duchovních zážitků: „Jednou, když se zbožně modlila před Ukřižovaným, uslyšela jeho hlas, který jí řekl: »Co chceš, chudičká?« A ona, osvěcena Duchem Svatým, odpověděla bezprostředně: »Pane, můj Ježíši, nehledám a nechci nic jiného než tebe!«“ (I, 1)

(Pokračování)
Překlad -š-

Úryvky evangelií nám o těchto nedělích postupně představují nejobtížnější úsek Ježíšova hlásání: oznámit svým učedníkům, posluchačům a vůbec celému světu záležitost, která představuje základní kámen jeho vskutku nového učení a budoucího jediného pravého kultu: pravdu o Eucharistii.

Těžko si umíme představit, jak byli Ježíšovi posluchači zaskočení. Slyšeli už z jeho úst mnoho překvapujících sdělení, už horské kázání nejednou stavělo jejich dosavadní představy a poznatky na hlavu. Ale řeč o tom, že Ježíš sám je pokrmem, který pro ně sestoupil z nebe a bez kterého nemohou mít v sobě život, se nesrovnávala s ničím, co dosud znali a chápali. Přijmout z jeho úst i to, co je zatím pro ně zcela nepochopitelné, mohli jedině za předpokladu, že se zcela spolehnou na autoritu proroka z Nazareta, který osvědčuje svou moc velkými divy a zázraky. Měl jim pomoci i poslední div zázračného nasycení. Změnit zcela své smýšlení však není pro člověka snadné. Tak vysoký stupeň důvěry mohl Pán předpokládat jen u svých nejvěrnějších. Ale i mnozí z nich se cítili tak zklamáni ve svých očekáváních, že božského Místra opouštějí, a Pán si při té příležitosti hořce posteskuje, že se tak nakonec zachová i jeden ze dvanácti, tedy těch nejdůvěrnějších přátel.

Zato nám, současným Ježíšovým učedníkům, připadá po dvou tisících let nedocenitelný dar jeho božského Pokrmu a Nápoje už jako úplná samozřejmost, takže se ho někdy domáháme jako svého práva, i když se nacházíme ve stavu, kdy jsme ho zcela nehodní. Neprospělo by nám něco z onoho úžasu až zděšení, s jakým přijali zvěst o Eucharistii její první posluchači? Náš postoj představuje totiž něco jako opačný extrém. V té nejsvětější chvíli setkání s živým Bohem je naší hlavní starostí, jak ho „rozdat“ co nejrychleji a co nejjednodušeji co největšímu počtu lidí, místo abychom se stárali, co udělat proto, aby všichni,

kdo ho mají přijmout, si byli plně vědomi, co to znamená, když se před svým tvorem nekonečně ponižuje sám nekonečně svatý Bůh, kterému se ustavičně klanějí andělé a archandělé, cherubové, serafové, trůny a mocnosti a všichni svatí od počátku světa. Copak to není vždy znovu a znovu neuvěřitelné a opravdu šokující, že nám dává sám sebe za pokrm Boží jednorozený Syn? Navíc k tomu, aby k nám vstoupil se svým božstvím i lidstvím, se svou duší i tělem, musel kvůli tomuto sebezničujícímu způsobu setkání se svým tvorem nejdříve za něho prolít v hrozných mukách svou krev do poslední kapky, takže přichází k nám jako *Chléb obětovaný za život světa*.

Skutečnost, kterou Bůh přijal a podstoupil, způsob, jakým se nám daroval, je ve skutečnosti pro něho samého mnohem „tvrdší“ než ona řeč, kterou učedníci nebyli schopni ani vyslechnout. Jeho *Dar života* není nějaký přídavek, nějaká „pozornost navíc“, je to sama podstata jedině bohopocty, jakou je Bůh nadále ochoten přijí-

mat. Toto je *nový a věčný Zákon*, zcela jedinečný, nevídaný a nenahraditelný způsob, jakým chce být Bůh od svých tvorů uctíván, kult, ve kterém obětuje sám sebe a dává se pravým Božím ctitelům. Je

Na slovíčko

to kult, který stále znovu ožívuje před tváří svých tvorů nejdramatičtější událost: poté, co se svému Stvořiteli zcela zpronevěřili a odsoudili sami sebe do záhuby, jsou schopni svého Boha uctívat jen díky tomu, že se za jejich záchranu zcela vydal a obětoval jeho Syn jako Velekněz i Oběť, tak jak se jim vydává, když se jim dává za pokrm.

Toto božské učení mu způsobilo mnoho těžkostí a nakonec i smrt, ale musel je oznámit světu jakožto pověřený vyslanec svého Otce: *Moje učení není moje, ale toho, který mě poslal. Vy ho neznáte, já ho znám, protože jsem od něho a on mě poslal. Mluvím, jak mě naučil můj Otec. Ten, který mě poslal, je se mnou*. Vystupuje jménem

KÝM JE PRO MNE MARIA

„Maria byla vybrána mezi všemi ženami, aby se v jejím panen- ském lůně uskutečnilo vtělení Božského Slova, a od tohoto okamžiku ona, celá čistá, Panna a Matka, ona, která toto všechno přijala s láskou v neúplnější podřízenosti mému Otci, neustávala mě přinášet jemu v oběť. Oběť přišla z nebe, aby spasila svět, ale i ona obětovala své mateřské srdce božské vůli tohoto nejmilovanějšího Otce.

Ona mě živila, abych byl Obětí, a připojila nejvyšší sebeobětování své duše, když mě vydala, abych byl ukřižován. Byla to jen jediná oběť, ta, kterou jsem já obětoval na kříži, a ta, která měla místo v jejím srdci; ona pak pokračovala ve svém mučednictví *osamocenosti* a obětovala věčnému Otci své bolesti ve spojení se mnou.

Když jsem opustil svět a když jsem se vzdálil od svých učedníků, zanechal jsem jim Marii, aby mě představovala svými ctnostmi ve své mateřské něžnosti, ve svém srdci dokonale věrném měmu: aby jako nezbytný prvek, jako základ mé Církve podírala mé apoštoly a první učedníky.

Rodící se Církev se opírala o Marii, která ji podporovala svými bolestmi a svými ctnostmi, svými modlitbami a svou láskou.

A právě proto, když jsem sesílal Ducha Svatého na své Apoštoly, neposlal jsem Marii stranou, i když již byla plná milostí a plná mého Ducha: bylo to proto, aby v ní Církev viděla svou Královnu, aby ji kněží pokládali za naprosto nezbytnou a aby ani oni, ani věřící netrpěli nepřítomností lásky a mateřské ochrany.“
Ze sdělení Pána Ježíše ctihodné služebnici Boží Conchitě Armidě, Duchovní deník matky rodiny, 6. dubna 1928

nejvyšší Autority s Pravdou, kterou nikdo z lidí nemá právo korigovat ani relativizovat. Vystupuje však s naprostou svrchovaností, protože si je zcela jist svou věcí, i kdyby celý svět byl proti němu.

Díky této nejvyšší autoritě mu musí všichni uvěřit, i když zatím nechápou, protože kdo neuvěří, již je odsouzen.

Pán neusiluje o to, aby ihned dosáhl pochopení a uznání. Smyslem jeho hlásání je zcela jasně a nekompromisně oznámit neotřesitelnou pravdu, aby se pak s ní posluchač za přispění milosti podle míry své dobré vůle vyrovnal. Počítá s tím, že na jeho pravdě může také někdo ztroskotat. Nikomu nezavírá cestu k sobě, ale jasně stanoví podmínky i tam, kde vidí nepřekonatelné překážky. Největší z nich je zlá vůle člověka. O takové překážce mluví zcela nepokrytě, netají se s tím, co bude následovat: *Proč nerozumíte mé řeči? Proto, že nemůžete slyšet mé slovo: Váš otec je ďábel a vy chcete dělat to, co váš otec žádá... Znáte vás. Nemáte v sobě Boží lásku. Já jsem přišel ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mne. Přijde-li jiný ve vlastním jménu, toho přijmete*.

My nejsme tedy ani pány, ani správci pravdy. Jestliže Boží Syn nemohl z Otcova odkazu slevit ani čárku, tím méně si to můžeme dovolit my. Nemůžeme sami upravovat nauku tak, aby se stala pro každého přijatelnou, avšak musíme být připraveni každého poučit, co má dělat a jak má změnit sám sebe, aby se pro něho stala přijatelnou. Ten, kdo ztratil schopnost oběti a odřikání a pokory, nemá nárok na jinou, šetrnější cestu v bavlne. Nemá na vybranou. Musí začít tím, že se pokorí, kázně a odřikání opět naučí. Království Boží vyžaduje vynaložit násilí a jen ti, kteří je vytrvale vyvíjejí, ho také mohou dosáhnout (srov. Mt 11,12).

Rozhodující je a zůstává ona důvěra apoštolů: *Ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života*. Jen On je úhelný kámen, neotřesitelný základ pravdy. V nikom jiném, v ničím jiném není spásy.

-lš-

Pondělí 13. 8. 2012: 6:05 Svět zaniklých technologií 6:35 Dopis z Indie 6:55 Putování modrou planetou: Austrálie 7:40 Přejeme si... 7:55 P.S.: Mons. František Václav Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský, z oslavy 60. narozenin 8:15 Anděl, který padá 9:10 Město Leopoldov 9:25 Umění sklářských mistrů 10:00 O Mariánské púti v Levoči 10:35 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): priore Giovanni Tomasi, OCD 10:50 Salesko 11:10 Noeland (21. díl) 11:35 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucitném Standovi 11:55 Z pokladů duše: P. Jan Randa – Modlím se na kole [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Havíř začali hrát 12:50 Návrat orla skalního do české přírody 13:20 Eliška Servátková 13:40 Řezbář z Guinnessovy knihy rekordů 14:10 Tři pronikavá světla 14:25 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) 14:50 Noční univerzita: Oběť v manželství. Touhy a iluze. – PhDr. Josef Zeman [P] 15:55 Město Leopoldov 16:10 Exit 316 MISE: Nejvyšší princ 16:30 GOODwillBOY VII. (13. díl) 17:00 NOEparáda band (177. díl) [P] 18:05 Katedrála svatého Václava v Olomouci 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselém Karolínce [P] 18:40 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 18:45 Slovácké slavnosti vína aneb Na jarmark do Hradišťa [P] 19:10 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa [P] 19:30 Přejeme si... 19:45 Ars Vaticana (10. díl) 19:55 Z pokladů duše: P. Jan Randa – Modlím se na kole 20:00 Klapka s... (7. díl): Lubomírem Havrdou 21:00 Na koberečku (75. díl) 21:10 Outdoor Films (6. díl) 22:45 Obec Šúrovce 22:55 Rodina je... 23:30 Gavran 23:45 Kurzy Alfa 0:05 Večer chval: Jeden den 1:15 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 14. 8. 2012: 6:05 Město Leopoldov 6:20 Má vlast (2. díl): Karlštejn 7:20 Budu pomáhat: Lékořice 7:30 Cesta k andělům (56. díl): Petr Larva 8:20 Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 8:50 Salesko 9:10 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 9:20 Hudba na pražské Loreť 10:00 Don Rua – nástupce 10:25 P. Ladislav Heryán – Ježíšova blahoslavenství 11:40 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselém Karolínce 11:55 Z pokladů duše: P. Vladimír Ziffer – Panna Maria nad námi bdí a modlí se za nás [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Polabský lužní les 12:20 Platinové písničky (16. díl): Dechovka 12:50 Ars Vaticana (10. díl) 13:00 Hudební magazín Mezi pražci 13:40 Exit 316 MISE: Nejvyšší princ 14:00 Mikroregion Hornolidečsko 14:25 Noemova pošta: srpen 16:00 Přejeme si... 16:15 Čiernobiely svet 16:25 Dětská Bible 16:40 BET LECHEM – vnitřní domov (21. díl): priore Giovanni Tomasi, OCD 16:55 Putování modrou planetou: Austrálie 17:40 Slovácké slavnosti vína aneb Na jarmark do Hradišťa 18:00 Noeland (21. díl) 18:25 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (13. díl): O vztéklé Fridolině [P] 18:35 Budu pomáhat: Lékořice 18:45 Byl člověk poslaný Bohem, jeho jméno bylo Jan 18:55 Zpravodajské Noeviny: 14. 8. 2012 [P] 19:10 Z pokladů duše: P. Vladimír Ziffer – Panna Maria nad námi bdí a modlí se za nás 19:15 Studio Žďár 2012 [L] 19:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Zahájení setkání, modlitba nešpor [L] 22:00 Zpravodajské Noeviny: 14. 8. 2012 22:15 Misie naživo: Františkánské misie. 23:15 Skanzen Michalův statek 23:30 Velké srdce pro Zlín: o Festivalu pod věží 23:45 Přejeme si... 0:05 Město Leopoldov 0:20 Dospisy z rovníku 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 15. 8. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 14. 8. 2012 6:20 Řezbář z Guinnessovy knihy rekordů 6:50 Noeland (21. díl) 7:15 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 7:20 Ars Vaticana (10. díl) 7:30 NOEparáda band (177. díl) 8:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Modlitba, společný program, katecheze [L] 9:45 Mladí talenti mezi věřícími 10:10 Celostátní fórum mládeže – Žďár nad Sázavou 2012 10:25 Z pokladů duše: PhDr. h.c. Pavel Žák – Těšitelka zarmoucených [P] 10:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Mše svatá ze slavnosti Nanebevzetí Panny Marie [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské

tradice malgašského národa 12:25 Klapka s... (7. díl): Lubomírem Havrdou 13:20 Na koberečku (75. díl) 13:35 Salesko 13:55 Má vlast (2. díl): Karlštejn 14:55 Na břehu řeky Svratky 15:15 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Kovářem a dr. Petrem Slaným, II. díl 16:00 Zpravodajské Noeviny: 14. 8. 2012 16:15 Kopec křížů 16:40 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 16:50 Pasekářská pouť 2012 [P] 17:00 Exit 316 MISE: Lásky naší plavovlásky [P] 17:25 U NÁS 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (14. díl): O zlomyslné Zuzce [P] 18:40 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 18:45 Přejeme si... [P] 19:00 Z pokladů duše: PhDr. h.c. Pavel Žák – Těšitelka zarmoucených 19:10 Studio Žďár 2012 [L] 19:20 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: středa [P] 19:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Modlitba růžence se svědectvími [L] 22:00 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: středa 22:10 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) 22:35 Splněný sen 22:45 Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce 0:05 Premeny prútia 0:25 Darkovice: křížovou cestou 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 16. 8. 2012: 6:05 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 6:25 Léta letí k andělům (35. díl): Jitka Molavcová 6:45 Mikroregion Hornolidečsko 7:10 Platinové písničky (16. díl): Dechovka 7:40 Tři pronikavá světla 7:55 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 8:00 Přejeme si... 8:15 Noemova pošta: srpen 9:45 Šance pro každého a Pohyb pro každého 10:00 Z pokladů duše: plk. Kozler, kpt. Knichal – Víra v armádě [P] 10:05 Studio Žďár 2012 [L] 10:15 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: středa 10:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Mše svatá za vyprošení lásky [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Má vlast (2. díl): Karlštejn 13:00 Slovácké slavnosti vína aneb Na jarmark do Hradišťa 13:25 Klapka s... (7. díl): Lubomírem Havrdou 14:20 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: středa 14:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Muzikál Gedeon v podání scholy BiGy [L] 15:50 Zpravodajské Noeviny: 14. 8. 2012 16:15 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: koncert SBM k 10. výročí jejího založení [L] 17:45 Studio Žďár 2012 [L] 18:00 Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti [P] 18:40 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 18:45 Budu pomáhat: Letní dům [P] 18:55 Kus dřeva ze stromu: Tis a málo používané jehličnany (jalovec, jedle, douglaska, tůje) [P] 19:10 Studio Žďár 2012 [L] 19:20 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: čtvrtek [P] 19:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Večer s blahoslavenou Chiarou Luce Badano [L] 22:00 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: čtvrtek 22:10 Putování modrou planetou: Austrálie 22:55 P.S. Mons. Josef Hrdlička – svěcení kaple v Žeravínách [P] 23:15 Cesta k andělům (56. díl): Petr Larva 0:10 U NÁS 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 17. 8. 2012: 6:05 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) 6:30 Salesko 6:50 Řezbář z Guinnessovy knihy rekordů 7:25 NOEparáda band (177. díl) 8:25 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: čtvrtek 8:40 Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce 10:00 Na koberečku (75. díl) 10:15 Klapka s... (7. díl): Lubomírem Havrdou 11:10 Salesiány na Haiti 11:40 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (15. díl): O moudrosti 11:55 Z pokladů duše: Mons. Josef Nuzík, František Staněk, Michal Jadavan – Rozhodnutí pro kněžství [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: čtvrtek 12:15 Přejeme si...

12:30 Havíř začali hrát 13:15 Léta letí k andělům (35. díl): Jitka Molavcová 13:40 Kurzy Alfa 13:55 Zapusťme kořeny 14:40 Studio Žďár 2012 [L] 14:50 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: čtvrtek 15:00 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Bohoslužba smíření s katechezí [L] 16:00 Misie naživo: Františkánské misie. 17:00 Kopec křížů 17:25 Hornolidečsko – Študlov 17:45 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: čtvrtek 18:00 Noeland (21. díl) 18:25 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti [P] 18:50 Kus dřeva ze stromu: Tis a málo používané jehličnany (jalovec, jedle, douglaska, tůje) 19:05 Z pokladů duše: Mons. Josef Nuzík, František Staněk, Michal Jadavan – Rozhodnutí pro kněžství 19:10 Studio Žďár 2012 [L] 19:20 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: pátek [P] 19:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Program se svědectvími [L] 20:00 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Mše svatá o smíření [L] 21:40 Přejeme si... 22:00 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: pátek 22:15 Salesko 22:40 Nedělní čtení: 20. neděle v mezidobí [P] 23:15 Pro víta mundi (13. díl): Jarda Svoboda 0:00 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: pátek 0:10 Putování modrou planetou: Austrálie 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 18. 8. 2012: 6:05 Pasekářská pouť 2012 6:15 Přejeme si... 6:30 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 6:35 Noeland (21. díl) 7:00 Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 7:35 NOEparáda band (177. díl) 8:40 Studio Žďár 2012 8:50 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: pátek 9:00 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Modlitba, svědectví rodin mladým [L] 10:15 Mše svatá ze Svatého Hostýna k výročí 100 let korunovace sochy Panny Marie [L] 12:15 Mariánské korunovace v dějinách 12:40 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: pátek 12:50 Dotek naděje 13:10 Síla evangelia 13:50 Platinové písničky (16. díl): Dechovka 14:20 Celostátní fórum mládeže – Žďár nad Sázavou 2012 14:40 Studio Žďár 2012 [L] 14:50 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: pátek 15:00 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Mše svatá v rámci pouti rodin [L] 16:30 Salesko 16:50 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Kovářem a dr. Petrem Slaným, II. díl 17:35 Slovácké slavnosti vína aneb Na jarmark do Hradišťa 18:00 Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) [P] 18:25 Sedmihlásky: V Strakonících za oltářem 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (16. díl): O čestnosti 19:05 Z pokladů duše: Mons. František Václav Lobkowicz OPraem. – Zvon 19:10 Studio Žďár 2012 [L] 19:20 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: sobota [P] 19:30 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Vigilie se svědectvími a adorací [L] 22:05 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: sobota 22:20 Putování modrou planetou: Čína 23:00 Budu pomáhat: Letní dům 23:10 Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster 0:05 Planetshakery 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 19. 8. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 20. neděle v mezidobí 6:50 U NÁS 7:50 Kopec křížů 8:40 Studio Žďár 2012 [L] 8:50 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: sobota 9:00 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Modlitba, slovo na den [L] 10:00 Celostátní setkání mládeže Žďár 2012: Závěrečná mše svatá s bifmováním [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajské Noeviny: 14. 8. 2012 12:40 Zpravodajství z CSM Žďár 2012: sobota 12:55 Pasekářská pouť 2012 13:05 Platinové písničky (17. díl): Dechovka 13:40 Cesta k andělům (60. díl): Ludvík Armbruster 14:30 Budu pomáhat: Letní dům 14:40 Manželé R. a E. Noskovi – Výchova k lásce 16:00 Katedrála svatého Václava v Olomouci 16:25 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti [P] 16:55 Sedmihlásky: Když pan verbíř [P] 17:00 Noeland (21. díl) 17:25 Exit 316 MISE: Lásky naší plavovlásky 17:45 Poselství svatých: Johanka z Arku 18:00 Léta letí k andělům (35. díl): Jitka Molavcová 18:20 Přejeme si... [P] 18:40 Na koberečku (75. díl) 19:00 Má vlast: Hostýn [L] 20:15 Z pokladů duše: Monika Dopitová – Matka Marie 20:20 Becket 22:55 Ars Vaticana (11. díl) 23:05 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 23:30 Noemova pošta: srpen 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Srdečně zveme na **POUŤ K PANNĚ MARIÍ NANEBEVZATÉ V KVASICÍCH** (okr. Kroměříž) **v neděli 12. 8. 2012.** Mše svatá v 7.45 a v 11 hodin. Dopoledne budou zpřístupněny pro poutníky chrámové oratoře s prohlídkou devocionálií a muzeum na OÚ.

ZÁPADNÍ PROUD XII. PĚŠÍ POUTI NA VELEHRAD na poděkování za vše, co nám svatí bratři Cyril a Metoděj přinesli, a s prosbou, aby v našem národě jejich dědictví opravdu žilo, vychází v **pondělí 20. 8. 2012 v 8.30 hod.** od nádraží ve Žďáře nad Sázavou, **21. 8. v 6.30 hod.** ze špitálního kostela ve Velkém Meziříčí, **22. 8. v 6.30 hod.** z kostela v Tišnově, **23. 8. v 6.30 hod.** z kostela ve Křtínách, **24. 8. v 7.00 hod.** z kostela v Milonicích a **25. 8. v 8.00 hod.** z kostela v Boršicích u Buchlovic. Kdekoli se můžete přidat, třeba jen na kus cesty. Srdečně zveme. Podrobnosti na www.poutnik-jan.cz.

POUŤ K PANNĚ MARIÍ SVATOTOMSKÉ – OCHRÁNKY NI MĚSTA BRNA A PERLE MORAVY bude ve **středu 15. 8. 2012 v 18.30 hod. v bazilice Nanebevzetí Panny Marie – Mendlovo náměstí, Brno.** Od 17.30 hod. bude modlitba růžence, v 18. hod. mariánské nešpory a v 18.15 hod. litanie loretské. Pontifikální mši svatou bude celebrat Dr. Josef Šedivý O.Cr., velmistr. Během **přípravného tridua** budou celebrat mši svatou vždy v 18.30 hod. tyto kněží: 12. 8. R.D. Vojtěch Janšta • 13. 8. R.D. Petr Šustáček • 14. 8. Mons. František Koutný. Na tuto mariánskou slavnost srdečně zvou starobrněští augustiniáni.

V ambitu Lorety v Rumburku jsou vystaveny dvě desítky **barevných a černobílých fotografií Lukáše Černého.** Mladý fotograf z Ústí nad Labem zmapoval krajinu a architekturu Českého Švýcarska a rodného Šlukovska. Osobitým způsobem přibližuje známé turistické cíle i opomíjené architektonické památky regionu. **Výstava TAJEMSTVÍ SEVERNÍCH ČECH** je přístupná **do 29. 8. 2012, od úterý do soboty v době od 10 do 17 hodin.** Výstavu pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. Vstupné je 30 a 15 Kč. **Více informací k výstavě sdělí:** Klára Mágrová, GSM 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

PUTOVÁNÍ IKONY PANNY MARIE ČENSTOCHOVSKÉ ZA OBNOVU KULTURY ŽIVOTA A RODINY začalo letos 14. června 2012 ve Vladivostoku a pokračuje přes celé Rusko, Bělorusko, Polsko do České republiky. Další její cesta povede na Slovensko, do Maďarska, Rumunska, Slovinska, Chorvatska, Itálie, Rakouska, Lichtenštejnska, Švýcarska, Německa, Belgie, Velké Británie, Irska, Francie, Španělska a pouť zakončí v Portugalsku na Hod Boží vánoční 25. 12. 2012 ve Fatimě. Z Fatimy se v celosvětovém Roce víry, v roce 2013, vydá do Severní a Jižní Ameriky, pak do Afriky a Austrálie.

Česká republika ikonu Panny Marie Čenstochovské přivítá:

Ostrava – neděle 26. 8. 2012: farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie (náměstí Svatopluka Čecha, Ostrava-Právoř; 10.30 hod. – mše svatá ve farním kostele NPPM bude sloužena P. Adamem Ruckim, biskupským vikářem pro duchovno povolání.

Olomouc – pondělí 27. 8. 2012: Olomouc (program se připravuje)

Kocliřov, Hradec Králové – úterý 28. 8. 2012: Kocliřov u Svitav, Českomoravská Fatima – 10.00 hod. slavnostní přivítání v areálu Jana Pavla II. • 11.00 hod. slavná mše svatá za obnovu kultury života

• 13.00 – 14.30 hod. modlitební poklona – apel u ikony Panny Marie Čenstochovské, Te Deum – zakončení poutního programu v Kocliřově. **Mendrika, klášter sester sv. Vincence de Paul (dcer Božské Lásky)** – 15.00 hod. svatá hodinka modliteb s P. Marií Čenstochovskou. **Hradec Králové, katedrála Svatého Ducha** – 17.00 hod. slavnostní přivítání, společná modlitba • 18.30 hod. pontifikální mše svatá, hlavní celebrant pomocný biskup J. E. Mons. Josef Kajnek • po skončení modlitební poklona – apel u ikony Panny Marie Čenstochovské • 21.00 hod. závěrečná pobožnost ve spojení s poutním programem v Čenstochové v Polsku. **Kontakt:** Poutní centrum Biskupství královéhradeckého a ČM Fatima Kocliřov • e-mail: poutnik@bihk.cz • tel. 731 598 752.

Praha – středa 29. 8. 2012: kostel sv. Ignáce, Karlovo náměstí, Praha; 17.30 hod. – pontifikální mše svatá s biskupem Ladislavem Hučkem

Brno – čtvrtek 30. 8. 2012: kostel sv. Janů, Minoritská, Brno; 14.45 hod. – modlitba Korunky k Božím milosrdenstvím • 15.00 hod. – modlitba růžence • 15.30 hod. – mše svatá, do 17.00 hod. mariánská pobožnost.

Putování v ČR s pozhánáním jednotlivých diecézních biskupů zajišťuje Hnutí Pro život ČR ve spolupráci s místními řeholními komunitami a hnutími.

Informace a kontakt pro celou ČR: www.prolife.cz • e-mail: info@prolife.cz • mobil 608 382 380.

Liturgická čtení

Neděle 12. 8. – 19. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,4–8
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)
2. čt.: Ef 4,30–5,2
Ev.: Jan 6,41–51
Slovo na den: *Přestaňte mezi sebou reptat!*

Pondělí 13. 8. – nez. pam. sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Ez 1,2–5.24–28c
Ž 148,1–2.11–12.13.14
Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy.*
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Mt 17,22–27
Slovo na den: *Vydán lidem do rukou.*

Úterý 14. 8. – památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Ez 2,8–3,4
Ž 119(118),14.24.72.103.111.131
Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)
Ev.: Mt 18,1–5.10.12–14
Slovo na den: *Várujte se, abyste nikým nepohrdali.*

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2
Ž 132(131),6–7.9–10.13–14
Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejd na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
2. čt.: 1 Kor 15,54–57
Ev.: Lk 11,27–28
Slovo na den: *Začal slovo slyší a zachovávají.*

Středa 15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3–6a.10ab
Ž 45(44),10b.11a+12a.16
Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)
2. čt.: 1 Kor 15,20–27a
Ev.: Lk 1,39–56
Slovo na den: *Ponižené povyšil.*

Čtvrtek 16. 8. – nez. pam. sv. Štěpána Uherského

1. čt.: Ez 12,1–12
Ž 78(77),56–57.58–59.61–62
Odp.: srov. 7 (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
Ev.: Mt 18,21–19,1
Slovo na den: *Začal ho škrtit a křičel.*

Pátek 17. 8. – ferie

1. čt.: Ez 16,1–15.60.63
nebo Ez 16,59–63
Iz 12,2–3.4bcd.5–6
Odp.: 1c (*Tvůj hněv se utišil, Hospodine, a dopřál jsi mi útěchu.*)
Ev.: Mt 19,3–12
Slovo na den: *Tvrdoť srdce.*

Sobota 18. 8. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Ez 18,1–10.13b.30–32
Ž 51(50),12–13.14–15.18–19
Odp.: 12a (*Sťovň mi čisté srdce, Bože!*)
Ev.: Mt 19,13–15
Slovo na den: *Nechte.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. SRPNA 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 8.	PO 13. 8.	ÚT 14. 8.	ST 15. 8.	ČT 16. 8.	PÁ 17. 8.	SO 18. 8.
Antifona	1028 1148	1044 1164	1708 1924	1469 1654	1091 1214	1106 1230	1666 1883
Žalm	783 881	783 881	786 884	783 881	783 881	785 883	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	1029 1148	1045 1164	1708 1925	1469 1654	1091 1214	1107 1231	1666 1883
Antifony	1030 1149	1046 1165	1062 1182	1470 1655	1092 1215	1107 1232	1123 1248
Žalmy	1030 1150	1046 1166	1062 1183	813 914	1093 1215	1108 1232	1124 1249
Krátké čtení a zpěv	1033 1152	1049 1169	1710 1926	1470 1655	1095 1218	1111 1235	1668 1885
Antifona k Zach. kantiku	709 800	1049 1169	1467 1652	1471 1655	1095 1218	1111 1235	1669 1886
Prosby	1033 1153	1049 1169	1711 1927	1471 1656	1095 1219	1111 1236	1655 1886
Závěrečná modlitba	709 800	1466 1651	1467 1652	1471 1656	1476 1661	1112 1236	1656 1888
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034 1157	1050 1171	1066 1187	1264 1402	1096 1220	1112 1237	1127 1253
Antifony	1035 1155	1051 1171	1066 1188	1472 1657	1097 1220	1113 1237	1128 1253
Žalmy	1035 1155	1051 1171	1067 1188	1265 1403	1097 1220	1113 1238	1128 1254
Krátké čtení	1037 1157	1054 1174	1069 1190	1472 1657	1100 1223	1115 1240	1130 1256
Závěrečná modlitba	709 800	1054 1174	1069 1191	1471 1656	1100 1224	1116 1240	1131 1256
Nešpory:							
Hymnus	1024 1143	1039 1158	1055 1176	1473 1658	1473 1658	1101 1225	1117 1242
Antifony	1025 1144	1040 1159	1056 1177	1468 1653	1474 1659	1102 1226	1118 1243
Žalmy	1025 1144	1040 1159	1057 1177	1649 1866	1661 1878	1102 1226	1118 1243
Kr. čtení a zpěv	1027 1146	1043 1162	1059 1179	1468 1653	1474 1659	1105 1229	1120 1246
Ant. ke kant. P. M.	709 800	710 801	1059 1180	1468 1653	1474 1660	1105 1229	1121 1246
Prosby	1028 1147	1043 1163	1059 1180	1468 1660	1474 1660	1105 1229	1121 1246
Záv. modlitba	709 800	709 800	1466 1651	1469 1654	1471 1656	1476 1661	1122 1247
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1238 1374	1242 1379	1257 1395	1260 1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

SILNĚJŠÍ NEŽ NENÁVIST • SEDM ŽIVOTŮ PRO BOHA A ALŽÍRSKO
Texty shromáždil a uspořádal Bruno Chenu ve spolupráci s mnichy z Tamié a Bellefontaine • Z francouzštiny přeložila Kateřina Hrbková

V květnu 1996 bylo v Alžírsku zavražděno sedm trapistických mnichů. Nehledali ani slávu, ani mučednictví, ani moc. Byli si pouze plně vědomi svého povolání milovat Boha, Alžírsko a Alžířany. V dopisech, člancích a v kázáních nastínilí v průběhu let to, čemu věří, to, jak žijí uprostřed lidí, které milují, v dialogu s islámem, který neviděli jako fanatismus, ale jako cestu ke spáse muslimů.

Paulínky • Váz., 117x170 mm, 248 stran, 250 Kč

TRAPISTÉ Z TIBHIRINE • NOVODOBÍ MUČEDNÍCI Z ALŽÍRSKA

Iso Baumer • Z němčiny přeložila Alžběta Nekulová

Osud mnichů z Tibhirine se dostal do pozornosti širší veřejnosti poté, co o nich francouzský režisér Xavier Beauvois natočil film *O bozích a lidech* (Velká cena poroty filmového festivalu v Cannes 2010). Příběh se odehrál v trapistickém klášteře v Alžírsku v polovině devadesátých let 20. století. Komunita zde pokojně žila uprostřed muslimské většiny. Kdo byli tito mužové? Jaké životní zkušenosti měli za sebou a co si plánovali do budoucna? Kdo a proč je v březnu 1996 unesl a brutálně zavraždil? Podle oficiální verze byli mniši uneseni a popraveni islamistickými teroristy. Závě-

ry soudního vyšetřování ani další pátrání novinářů však tuto verzi jednoznačně nepotvrzují. Iso Baumer se zamýšlí i nad dějinami křesťansko-muslimského dialogu v této neklidné oblasti. Na základě textů samotných mučedníků ukazuje, že dialog s vynavači islámu pro ně nebyl jen formalitou nebo úlitbou politické korektnosti. Křesťané ani muslimové nesmějí dopustit, aby se víra v Boha stala záminkou k nenávisti, nebo dokonce k bratrovražedným útokům.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 132x189 mm, 104 stran, 129 Kč*

REKVIEM ZA VOJÁKA • MONTE CASSINO 1944

Renée Bonneauová • Z francouzštiny přeložila Markéta Štěpánková

Kniha vychází ze skutečné události. Autorku kdysi překvapilo, že na klášterním hřbitově v opatství Casamari (Itálie) objevila hrob německého vojáka. Opat kláštera jí vyprávěl příběh z doby druhé světové války, který se pak stal autorce námětem pro historický román. Po zuřivých bojích roku 1944 v okolí Monte Cassina se německá armáda pod tlakem spojenců a partyzánů stahovala k severu. V německé polní nemocnici, zřízené v nedalekém cisterciáckém klášteře, se sblížili raněný rakouský voják a italský mnich. Otec Matteo pečoval o mladého vojáka a rozprávěl s ním tak dlouho, až si ho oblíbil, stal se „přítelem svého nepřítele“.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 117x180 mm, 104 stran, 149 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.